

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA 1.

Opetussarja Paavalin kirjeestä roomalaisille

Jarmo Sormunen

VALLAN KUMOUKSELLINEN KIRJE

JOHDANTO:

- Ensimmäinen kirje Raamatussa.
- Paavalin kirjeistä pisin, jättiläinen niin koossa kuin sisällössäkin.
- Apostolin kirjeistä perusteellisin evankeliumin yleisesitys.
- Kristillisen opin >traktaatti=, jonka kysymyksenasettelu ei nouse paikallisista ongelmista (vrt. Korinttolaiskirjeet) vaan evankeliumista itsestään.
- Se kirjoitettiin imperiumin pääkaupunkiin, yhteen tuon ajan suurimmista seurakunnista, vaikka tarkoitettiin luettavaksi muuallakin.
- Monille tärkein kirje Raamatussa.
- Augustinus, Luther, John Wesley ym.
- Roomalaiskirje on vallankumouksellinen kirje, sillä se synnyttää vallankumouksen lukijan omassatunnossa.
- Roomalaiskirje voi synnyttää herätyksen koko seurakunnassa.

I KIRJEEN TAUSTAA:

1. KIRJOITTAJA - PAAVALI

- Kirjeessä mainitaan apostoli Paavali kirjeen kirjoittajaksi (Rm 1:1).
- Lisäksi tekstissä viitataan moneen Paavalin elämään liittyneeseen henkilöön ja tilanteeseen.
- Tertius -niminen mies kirjoitti kirjeen apostolin sanelun mukaan (Rm 16:22 *Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille tervehdyksen Herrassa.*).
- Kirjettä on pidetty aitona Paavalin kirjeenä alkuseurakunnasta asti.

2. VASTAANOTTAJA - ROOMAN USKOVAT

- Rooma oli maailmanvallan värikäs pääkaupunki keisareineen, ylimyksineen, sotilaineen ja huvituksineen. Köyhien ja orjien kaupunki. Monien kansallisuuksien, kaupankäynnin, kulttuurien ja uskontojen sulatusuuni.
- Roomaan syntyi kristillinen seurakunta vuoden 40 tienoilla. Sen synnystä ei ole tarkempaa tietoa. Kenenkään apostolin ei tiedetä käyneen siellä ennen Paavalia, joka tuli sinne lopulta vuonna 60 jKr.
- Mahdollisesti sen perustivat Roomaan palanneet uskoontulleet juutalaiset, jotka ensimmäisenä helluntaina kuulivat sanoman Jeesuksesta ja ottivat kasteen (Ap.t.2:10 *Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset...*).
- Myös uskoon tulleet matkailijat, kauppiat ja sotilaat veivät evankeliumin mukanaan. Monet heistä olivat Paavalin henkilökohtaisia tuttuja ja hengellisiä lapsia.
- Seurakunta kasvoi pakanallisessa pääkaupungissa siinä määrin, että Paavalin mukaan heidän

- uskokaan mainittiin kaikessa maailmassa. Siitä tuli nopeasti yksi suurimmista seurakunnista, johon kuului sekä pakana- että juutalaiskristittyjä ja joka teki lähetystyötä - olosuhteidenkin pakosta.
- Seurakunta kokoontui useissa kodeissa (16:5 *...ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa...*).

3. KURIIRI, PAIKKA JA AIKA?

- Muistuinmerkitsijä: **Tertius**.
- Kuriiri: **sisar Foibe** (Rm 16:1,2 *Minä suljen teidän suosioonne sisaremme Foiben, joka on Kenkreaan seurakunnan palvelija, että otatte hänet vastaan Herrassa, niin kuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi ja myöskin minulle.*)
- Kirjoituspaikka: **Korinto**, jonka satamakaupunki oli Kenkrea.
- Kirjoitusaika: mahdollisesti 57 jKr.

4. KIRJEEN TARKOITUS

1. Valmistaa uskovia P:n tulolle

- Kirje on Paavalin esittely-, informaatio- ja esirukouskirje.
- Apostolilla oli tarkoitus vain käydä Roomassa ja jatkaa edelleen Espanjaan asti. Paavali odotti roomalaisen seurakunnan auttavan häntä ja kertoi siksi aikeistaan.
- Rm 15:23-29 *Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tykönnne, niin minä, jos milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne.*
Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta. Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä. Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla. Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt, lähden teidän kauttanne Hispaniaan; ja minä tiedän, että tullessani teidän tykönnne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukanani.
- Lopulta Paavali tulikin Roomaan, mutta aivan toisella tavalla kuin ajatteli.
- Ilmeisesti hän pääsi lopulta Espanjaankin - pitkän vankeusajan jälkeen.

2. Antaa selkeä kokonaisesitys kristillisestä uskosta

- Yhtenäisyyden luomiseksi. Oli olemassa vaara, että Rooman seurakunta - jolla ei ollut korinttolaisten kaltaista napanuoraa apostoliin - olisi alkanut kulkea omia polkujaan kristillisen opin ydinkysymyksissä.
- Siksi Paavali näki hyväksi esittää pääkohdat uskosta Kristukseen.

3. Selvittää jännitteitä kristittyjen pakanoiden ja juutalaisten välillä

- "Judaistinen" ongelma. Juutalaisuudesta ja pakanuudesta kääntyneiden keskinäiset opilliset jännitteet pulpahtivat esiin kaikissa ensimmäisen vuosisadan seurakunnissa.
- Krtistinuskon juutalaisista juurista nousevat korostukset nostettiin usein pelastavan uskon ytimeen. "Se on hienoa, että olet tullut uskoon. Mutta se ei ihan vielä riitä. Sinun pitää tulla juutalaiseksi."
- Ympärileikkausta sekä juutalaisten juhlien ja ruokasäännösten noudattamista vaadittiin myös pakanuudesta kääntyviltä.
- Paavali puolusti puhtaan evankeliumin oppia juutalaista lakivanhurskautta vastaan, joka nukkuu karhununta jokaisen ihmisen sisimmässä.

- Apostoli puolusti myös juutalaisen kansan erityisasemaa Jumalan luvattuna kansana - vaikkakin hyllylle pantuna kansana.

4. Roomalaiskirjeen rakenne

1.JOHDANTO	Rm 1:1-17
1.1._Tervehdys	1:1-7
1.2. Rukous	1:8-15
1.3. Pääteema	1:16-17
2.SOVITUS	Rm 1:18-5:21
2.1. Universaali syntisyys	1:18-3:20
2.1.1 Ihmiskunta ilman puolustusta	1:18-32
2.1.2. Moraalinen ihminen ilman puolustusta	2:1-16
2.1.3. Uskonnollinen ihminen ilman puolustusta	2:17-3:8
2.1.4. Jumalan ihmiskuva	3:9-20
2.2. Vanhurskauttaminen	3:21-5:21
2.2.1. Ilmoitettu ilman lakia	3:21-26
2.2.2. Uskon kautta	3:27-31
2.3. Uskonvanhurskaus Vanhan Liiton aikana	4:1-25
2.4. Vanhurskautuksen siunaukset	5:1-21
2.4.1. Uskonvanhurskauden seuraukset	5:1-11
2.4.2. Hallitseva synti ja hallitseva armo	5:12-21
3.PYHITYS	Rm 6:1-8:39
3.1. Uusi asema - Kristus	6:1-14
3.2. Uusi mestari - vanhurskaus	6:15-23
3.3. Uusi motivaatio - Jumalan armo	7:1-6
3.4. Mitä laki voi ja ei voi?	7:7-25
3.5. Pyhän hengen aikaansaama elämä	8:1-39
4.ISRAELIN ASEMA	Rm 9:1-11:36
4.1. Jumalan kaikkivalta	9:1-29
4.2. Israelin hylkääminen	9:30-10:21
4.3. Israelin jäännös pelastuu	11:1-36
5.KRISTITTYNÄ ELÄMINEN	Rm 12:1-15:13
5.1. Elämä rakkaudessa ja kuuliaisuudessa	12:1-13:14
5.2. Vahvat ja heikot	14:1-23
5.3. Juutalais- ja pakanakristityt	15:1-13
6.KIRJEEN PÄÄTÖS	Rm 15:14-16:27
6.1. Apostolin kutsumuksesta ja toiminnasta	15:14-33
6.2. Loppusanat ja tervehdykset	16:1-27

II PAVALIN AVAUS

RM 1:1-7

1. KIRJEEN ALOITUS

Rm 1:1

Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

- Paavalin kirje oli alunperin käärö, joka muodostuisi reunoistaan yhteenliimatuista papyruksen lehdistä. Korkeus oli 25-30 cm ja pituus 3,5 metriä.
- Käärön ulkopuolella oli ainoastaan osoite.
- Antiikin aikaan luettiin kirjeitä ääneen, yksinkin oltaessa. Paavalinkin opetukset oli tarkoitettu enemmän kuultavaksi kuin nähtäväksi.
- Meidän aikanamme Paavalin kirje roomalaisille olisi saattanut näyttää tältä:

Paavali, kutsuttu apostoli

Evankeliumin julistamiseen erotettu

Korintto

Jumalan rakkaat
kutsutut pyhät
Rooma

Sisältö: Rm 1:16-17

- Roomalainen nimi *Paulus* (>pieni=) muistutti apostolin juutalaista nimeä *Saulus* (>pyydetty=). Tavallisesti Roomana kansalaisilla oli sekä kansallinen nimi että roomalainen nimi. *Pauluksen* on ajateltu juontuvan Kilikian Tarsossa vaikuttaneesta sotapäälliköstä, jonka mukaan Saul olisi nimensä saanut. Toisten mukaan nimi viittaisi Paavalin pieneen kokoon.
- Joka tapauksessa apostoli esitteli mielellään itsensä pienenä ja nöyrytyksen joutuneena pienenä miehenä kuin voimakkaana oman elämänsä miehenä ja vanhempiensa inhimillisten toiveiden täyttymyksenä.
- Paavali oli Kristuksen >orja=, jota sana >palvelija= alunperin tarkoittaa.
- Paavali ei ottanut itse apostolin asemaa. Itse Kristus kutsui hänet tähän tehtävään Damaskoon johtavalla tiellä.
- Apt 26:14-18 ...*Ja me kaadimme kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebreankielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.'* Niin minä sanoin: 'Kuka olet, herra?' Ja Herra sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes ilmestyn. Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä

valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.'

- Tämän kutsun perusteella Paavali nytkin kirjoitti ja todisti roomalaisille.
- Paavali oli erotettu tätä tehtävää varten. Vaikka apostolilla olisi ollut lahjoja ja kykyä vaikka millaisen valtiomiehen tehtävään, hän oli uskollinen kutsumukselleen. Hän keskittyi evankeliumin julistamiseen ja arvosti kutsumustaan.
- *Sovellutus:*
  - Kutsumuksen tiedostaminen on tärkeä asia tänäänkin.
  - Jumala erottaa toiset evankeliumin työhön.
  - Heiltä odotetaan uskollisuutta ja keskittymistä kutsumukseensa.
  - Liian moni on jättänyt kutsumuksensa paremman palkan tai jonkin muun asian takia.

2. EVANKELIUMI JUURTUU KIRJOITUKSIIN

Rm 1:2

...jonka (Jumalan evankeliumin) Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa,

- Paavali oli erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia. Se oli Jumalan idea, Hänen lähettämänsä ilosanoma ihmiskunnan syntien sovituksesta.
- Pelastus Kristuksessa ei ollut hätäsuunnitelma, jonka Jumala olisi ensimmäisten ihmisten syntiinlankeemuksen yhteydessä raapustanut hädissään sanomalehden kulmaan.
- Jumala on luvannut evankeliumin jo Vanhassa Testamentissa profeettojensa kautta.
- Heille itselleenkin kyse oli salaisuudesta, jota oli vaikea ymmärtää.
- Mutta nyt profetian sana ei kuitenkaan enää ole salaisuus vaan kaikille ilmoitettava ilosanoma. Rm 26:25-26 *Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi...*
- Evankeliumi ei ole ylimääräinen lisä vaan se kulkee punaisena lankana läpi koko Raamatun.

3. EVANKELIUMIN KESKUS ON KRISTUS

Rm 1:3-4

...Hänen Pojastansa joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä ja pyhyiden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, ...

- Jumalan evankeliumin ydin on sanoma Jumalan Pojasta, Jeesuksesta.
- Evankeliumi ei ole sanoma ihmisen arvokkuudesta tai maailman parantamisesta, vaan Kristuksesta.
- Lyhyesti Paavali maalaa esiin Jeesuksen kaksi luontoa:
  - *Kristuksen ihmisyys*
    - Hän syntyi Juudan sukuun Daavidin jälkeläiseksi.
    - Hän oli oikea ihminen ja ihmissukukunnan edustaja.
    - Hän saattoi kuolla ihmisenä toisten ihmisten puolesta.
  - *Kristuksen jumaluus*
    - Jeesus on synnitön Jumala.
    - Golgatalla annettiin synnitön ja puhdas uhri, joka riitti sovittamaan ihmiskunnan synnit.
    - Kuolleistanouseminen ei ollut syy siihen, että Jeesus astui takaisin taivaaseen. Kyse oli vain ikään kuin ovesta, jonka kautta Jeesus kulki.

- Se että Jeesus nousi ylös kuolleista osoitti Hänen olevan Jumalan Poika.
- Jeesus on Jumalan voideltu Messias, meidän pappimme ja kuninkaamme.

4. EVANKELIUMI KAIKKIALLE MAAILMAAN!

Rm 1:5-6

...jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa, joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte:

- Evankeliumi perustuu VT:n ja UT:n kirjoituksiin. Sen keskus on Jeesus Kristus.
- Se on tarkoitettu kerrottavaksi kaikissa pakanakansoissa. Tätä varten Paavali oli erotettu evankeliumin työhön.
- Pakanakansoilla Paavali tarkoitti ei-juutalaisia kansoja. Ilmaus ei pidä sisällään minkäänlaista eettistä tai moraalista sävytystä. Myös suurin osa Rooman kristillistä seurakuntaa oli lähtöisin pakanakansoista, vaikka joukossa oli paljon juutalaisiakin. (Näihin aikoihin Roomassa oli joidenkin arvioiden mukaan noin 40000 juutalaista.)
- Evankeliumin Jeesus ei ole vain sovittaja, vaan myös Herra. Evankeliumiin liittyy armon uskomisen lisäksi kuuliaisuus Jeesukselle.
  - Uskon kuuliaisuus on kuuliaisuutta evankeliumille. Me saamme uskoa Jeesuksen sovittaneen kaikki syntimme.
  - Uskon kuuliaisuus on kuuliaisuutta Jeesuksen opetuksille. Se on ojentautumista Hänen opetustensa suuntaan.

5. ROOMALAISILLE PAKANAPYHILLE

Rm 1:7

...kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

- Kirje on osoitettu pyhille Roomassa. Pyhillä apostoli tarkoittaa kirjeissään Jeesukseen uskovia, niin pakanoita kuin juutalaisiakin. He ovat Jeesuksessa pyhiä ja puhtaita, mutta itsessään kaikkea muuta.
- Meidänkin pyhytemme on Kristuksessa ja vain Kristuksessa.
- Apostolisen siunauksen ajateltiin todellisesti välittävän sen, mitä siinä toivotetaan.
- Siunauksella on suuri merkitys. Jumala itse sitoutuu siihen.
- Vrt 4Ms 6:27 *Näin he laskekoott minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä.* Herran siunauksen yhteydessä.

III PAVALIN MOTIIVI

RM 1:8-15

1. ROOMALAISET SYDÄMELLÄ

Rm 1:8-10

Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa. Sillä Jumala, jota minä hengessäni

palvelen julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan, aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tykönnne.

- Roomalaisten uskosta tiedettiin koko tunnetussa maailmassa.
- Vaikka Paavali ei ollutkaan käynyt koskaan Roomassa, hän rukoili paljon näiden uskovien puolesta. Ystäviensä kautta, erityisesti Akylaan ja Priskillan, hän oli kuullut paljon hyvää tästä seurakunnasta.
- Paavali otti Jumalan todistajakseen. Hän ikään kuin vannoi puhuvansa totta kun sanoi rukoilevansa heidän puolestaan.
- Apostoli halusi lähteä Roomaan ja nähdä uskovia.
- Mutta hän jätti asian Jumalan käteen. Hän ei lähtenyt väkisin toteuttamaan unelmaansa.
- *Sovellutus:*
  - Nykyään puhutaan paljon unelmista.
  - "Toteuta unelmasi!" meille sanotaan. Mutta yhtyykö Jumala unelmamme?
  - On tärkeää jättää unelmammekin Jumalan käteen.

2. HALU JAKAA

Rm 11-15

Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte, se on, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun. Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tykönnne saadakseni jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niin kuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka. Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa; omasta puolestani minä siis olen altis teillekin, Roomassa asuvalle, julistamaan evankeliumia.

- Paavali kannatti kaksisuuntaista liikennettä
- Hän tiesi, että hänellä oli annettavaa roomalaisille kristityille.
- Samalla hän tiesi, että hänelläkin oli opittavaa Rooman uskovilta.
- Paavali ei lähestynyt uskovia suurena uskonsankarina, joka toi valon Roomaan. Hän tiesi valon tulleen jo aiemmin ja olevansa vain pieni osa suurta ketjua.
- Yhteinen jakaminen virkistää uskoa.
- *Sovellutus:*
  - Onko meillä seurakunnassa kaksisuuntainen vai yksisuuntainen liikenne?
  - Osaammeko kuunnella ja ottaa vastaan?
  - Onko meillä varaa oppia uutta?

IV PAAVALIN SANOMA

RM 1:16-17

1. EVANKELIUMISSA ON VOIMA!

Rm 1:16

Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

- Paavali on edellä kuvannut Jumalan evankeliumia.

- Maailma, luonnostaan Jumalasta erossa elävä ihminen, ei osaa arvostaa evankeliumia. Se ei tue inhimillistä voimaa ja ylpeyttä. Ihmisen luonto karttaa sitä, koska sen edessä ihminen joutuu tunnustamaan täydellisen syntisyytensä ja avuttomuutensa.
- Paavali itsekin oli ennen hävennyt sitä, Fl 3:4-6.
- Todellisuudessa evankeliumi on jumalallinen dynamiittipaketti, joka räjäyttää synnin pois ja uudistaa syntisen.
- Jes 55:9-11 *Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne. Sillä niin kuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen läbetin.*
- Evankeliumi synnyttää meissä uskon Jeesuksen sovitustyöhön.
- Evankeliumi myös ruokkii tuota uskoa.
- Tässä ei ole mitään eroa rodun, iän, sukupuolen, koulutuksen tai kasvatuksen suhteen. Evankeliumi synnyttää uudesti jokaisen, joka siihen uskoo.
- **Sovellutus:**
  - Kuka häpeää evankeliumia?
  - Se, joka häpeää tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, ihmiseksi tulleeeksi Jumalaksi, joka on sovittanut meidät Jumalan kanssa (1.Joh.2:22-23).
  - Se, joka häpeää kuulua Jeesuksen seuraajien joukkoon.
  - Se, joka pitää itseään ainakin jossakin määrin hyvänä ihmisenä, luottaa hurskauteensa tai korkeaan moraaliinsa ja pitää pääsyään taivaaseen sillä perusteella itsestään selvänä.
  - Se, joka pyytää syntejään anteeksi vain tavan vuoksi, mutta jolle Jeesuksen ristinkuolemalla ei ole todellista merkitystä.
  - Se, joka uskoo, että Jumala armossaan hyväksyy ihmisen syntisyyden eräänlaisena inhimillisenä heikkoutena.
  - Se, joka puhuu Jumalan armosta, mutta ei elä siitä.
  - Se, jonka hengellisyys perustuu kokemuksiin ja tunteisiin. Tällainen ihminen uskoo syntien anteeksi saamisenkin vain, jos voi jollain tavalla kokea sen tunteissaan tai havaita jotain muutosta itsessään tai elämässään.
  - Se, joka pitää uskomista evankeliumiin 'liian helppona' ja korostaa sen sijaan vain käskyjen täyttämistä.
  - Se, joka masentuu tai suuttuu lain sanaa kuunnellessaan, koska se mitätöi hänen omat hyvät pyrkimyksensä tai vähentää hänen omaa vapauttaan.
  - Se, joka pitää itseään niin suurena syntisenä, ettei armo riitä puhdistamaan häntä synnistä.
- Ihmisen suhde Jumalaan on suoraan verrannollinen hänen suhteeseensa evankeliumiin.

2. USKOSTA VOI ELÄÄ

Rm 1:17

Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta".

- Jumalan vanhurskaus on Jumalan vaatimaa puhtautta ja synnittömyyttä. Se on "va'an kestämistä", Jumalan koettelemisen kestämistä.
- Miten ihminen voi tulla osalliseksi Jumalan vanhurskaudesta?
- Evankeliumin kautta! Jumalan evankeliumi on sanoma Jeesuksesta, joka sovitti meidän syntimme ja syntisyytemme Golgatan ristillä. Jeesus oli synnitön, vanhurskas ja koetuksen kestävä. Hänen puhtautensa luetaan jokaisen osaksi, joka turvautuu Häneen.

- **Jumalan vanhurskaus ilmestyy evankeliumissa.** Evankeliumin kautta ihminen saa uskoa anteeksi syntinsä ja hänestä tulee Jumalan silmissä vanhurskas.
- Mitä tarkoittaa, että evankeliumi ilmestyy **uskosta uskoon**?
  - Onko se sitä, että *usko tarttuu uskosta*?
  - Onko se sitä, että *usko kasvaa uskosta*?
  - Onko se sitä, että *usko on perusta ja päämäärä*?
- Jumala itse synnyttää meissä uskon Pyhän Henkensä välityksellä, kun kuulemme Jumalan sanaa.
- **Järisyttävä sanoma:**
  - Ennen opetettiin: "Pidä laki, niin elät!"
  - Nyt sanottiin: "Usko Jeesukseen, niin elät!"

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA 2.

Opetussarja Paavalin kirjeestä roomalaisille

METSÄ KIRKKONI OLLA SAA

JOHDANTO:

- Ihminen kaipaa oikeudenmukaisuutta, viimeistään silloin, kun on itse kohdannut vääryyttä.
- Kerran kaikki vääryys saa oikeudenmukaisen rangaistuksensa.
- Mutta entä, jos vääryys ei rajoitukaan vain minun ulkopuolelleni?
- Entä jos Raamattu Atulee minun iholleni? Entä jo vääryys onkin minussa?
- Apostoli Paavali aloittaa näistä jakeista jakson, joka osoittaa jokaisen ihmisen olevan syyllinen Jumalan edessä ja tarvitsevan pelastusta.
- Miten käy niiden, jotka eivät ole kuulleet evankeliumia?
- Synti on yleismaailmallista.

I JUMALAN VIHA?

RM 1:18

Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa,

1. "VIHAN PÄIVÄ"

- Jumalan vihan päivällä tarkoitetaan Uudessa testamentissa sitä tuomiota, jonka Jumala armotta antaa ihmisten pahuudelle ja synnille.
- Tämä tuomio kohdistuu ensinnäkin kokonaisvaltaisesti lopunaikana elävää ihmiskuntaa kohtaan. Esim. Ilmestyskirja kertoo noista tuomioista, jotka maan piiriä kohtaa.
- Toiseksi Vihan päivä liittyy erityisesti viimeisen tuomion päivään. Ilm 20:11-12 *Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt. Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.*
- Rm 2:5 *Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanburskaan tuomion ilmestymisen päiväksi...*
- Tähän mennessä kukaan ihminen ei ole saanut ansionsa mukaan. Nyt elämme vielä armonaikaa.
- Kun täällä armon ajassa taivas näyttää vaienneen inhimillisen vääryyden suhteen, Jumalan tuomiolla Jumala ei enää vaikene. Silloin kaikki vääryys ja epäoikeudenmukaisuus saa ansaitsemansa tuomion.

2. IHMISEN VÄÄRYYS

- Emme voi syyttää Jumalaa.

- Syy Jumalan vihaan on ihmisen jumalavastaisuus, vääryys.
- Jumalan oikeudenmukaisuus vaatii rangaistusta vääryytemme tähden.
- Ihmisen vääryys kärjistyy siinä, että Jumalan totuus (olemassaolo, luominen, lunastus) tietoisesti kielletään ja sen rinnalle tuodaan oma totuus.
- Jumala on ilmoittanut itsensä niin, ettei kukaan voi kerran sanoa: "En tiennyt siitä mitään!" Kukaan ei kiellä Jumalaa vahingossa (totuudesta tietämättä), vaan tahallaan (totuudesta huolimatta).

II YLEINEN ILMOITUS

RM 1:19-23

1. ULKOINEN ILMOITUS - LUOMAKUNTA

RM 1:19-20

Sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa,

- Jumalan olemassaolosta voidaan tietää luomakuntaa tarkkailemalla. Hän on ilmoittanut itsensä luonnossa.
- Jumalan olemassaolo on ilmeistä, kaikkien nähtävissä. Kukaan ei voi kieltää, ettei olisi voinut nähdä tätä todistusta.
- Tämän todistuksen huomiotta jättäminen on niistä syistä, joiden tähden Jumala kerran tuhoaa tämän planeetan.
- Tämä todistus on yksi niistä tuomioperusteista, joilla ihmiset tuomitaan Jumalan vihan ikuisen alle kerran viimeisellä tuomiolla.

1 Jumala on luoja

- Luomakunta huutaa tarkkailijalleen, että se on Jumalan luoma. Siinä on Hänen sormenjälkensä.
- Luonnon moninaisuus kirkastaa Jumalan moninaisuutta: erilaisuus, rikkaus, värikkyys, mielikuvituksellisuus jne.
- Vrt. Kaksi tutkijaa löytävät keskeltä Afrikan viidakkoa siistin ja hyvin hoidetun puutarhan. Kuka puutarhuri pystyy tällaiseen?

2. Jumala on näkymätön

- Vaikka Jumala on näkymätön, Hän on yhtä todellinen kuin se mitä pystymme näkemään.
- Näkyminen ei ole samaa kuin olla olemassa.
- Jumala on näkymätön täällä, mutta ei taivaassa.
- Se, että joku ei usko, ellei näe Jumalaa, ei riitä perusteeksi sille, ettei Jumalaa olisi olemassa.
- On monia asioita, joita emme näe, mutta jotka silti ovat olemassa.

3. Jumala on iankaikkinen

- Hän on ollut aina olemassa. Häntä ei ole kukaan luonut.
- Hän ei muutu vaan pysyy samana ikuisesti.
- Täällä ajassa kakki muuttuu ja rapistuu. Mutta Jumala ja Hänen tuomioperusteensa ja armahdusperusteensa eivät muutu.

4. Jumala on kaikkivaltias

- Luomakunta puhuu Jumalan kaikkivaltiudesta. Sattuma ja vuosimiljoonat eivät pysty siihen, mihin Jumala.
- Sattuman ja vuosimiljoonaisen kehityksen varaan rakennetut maailmansyntyteoriat eivät vastaa siihen huutoon, jolla luomakunta ylistää luojaansa.
- Jumalan ylivertainen järki, johdonmukaisuus ja tarkoituksenmukaisuus näkyvät kaikkialla.
- Huom! Yleinen ilmoitus on **tuomioperuste**, ei **armahdusperuste**. Meidät tuomitaan tekojemme mukaan ja armahdetaan Jeesuksen tekojen mukaan.
- Mikäli emme turvaudu täällä ajassa Jeesuksen sovitustyöhön, meidät tuomitaan yleisen ilmoituksen perusteella. (Luomakunnan todistuksen lisäksi yleisiä tuomioperusteita ovat mm. omantunnon todistus ja Jumalan puhe kansojen ja yksilöiden eälmän kohtaloiden kautta.)
- Yleinen todistus johtaa Jumalan etsijän erityisen ilmoituksen äärelle.
- Apt 17:22-27 *Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia. Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle'. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan. Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä, eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja bengen ja kaiiken. Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätty ajat ja heidän asumisensa rajat, että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä;*
  - Esim. Monien animistiheimojen (lahut ja Jarlit) uskoontulo Burman viidakoissa 1800-luvun lopulla. (Don Richardson: "Iankaikkisuus heidän sydämissään" RV)
  - Esim. "Saunajumala". Moni suomalainen kokee Jumalan puhuttelevan häntä kauniin luonnon kautta.

4. SEURAAUS YLEISEN ILMOITUKSEN HYLKÄÄMISESTÄ

RM 1:21-23

...Koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi.

- Kun ihminen torjuu Jumalan yleisen ilmoituksen, se vaikuttaa hänen ajatteluunsa, tunne-elämäänsä ja tahtoelämäänsä.
- Se, että ihminen kieltää Jumalan puheen, vaikuttaa edelleen hänen asenteisiinsa suhteessa Jumalaan ja ajaa yhä kauemmaksi Hänestä.
- Jumalan torjumisen aiheuta Paavalin mukaan ainakin seuraavaa:
  - **Sydän pimentyy**
  - Sydämellä kuvataan raamatussa ihmisen tahtoelämän keskusta.
  - Sydän eli tahtoelämä hallitsee niin ajattelua kuin tunteitakin.
  - Niinpä ihmisen torjuessa Jumalan lankeemus tapahtuu ensin sydämen tasolla, tahtoelämässä. Ihminen ei tahdo ottaa vastaan Jumalan ilmoitusta. Se sotii hänen omaa tahtoaan vastaan.
  - Ihmisen langetessa pois Jumalasta, sydän lankeaa aina ensin ja ajatukset seuraavat perässä
  - Ihminen ei usko Jeesukseen, koska hän ei tahdo uskoa. Kukaan ai koskaan >ajaudu erilleen Jumalasta=. Kyse on aina sydämen, tahdon valinnoista.
  - *Ihminen ei kiellä Jumalaa siksi, että ei tunne Häntä, vaan siksi, että ei haluakaan tuntea Häntä.*
  - Sydän voi pimentyä niin, että ihminen ei tahdo kuulla mitään Jumalan puhetta eikä altistua lainkaan uusille ajatuksille.

- Ajatukset turhistuvat

- Jumalan kieltäminen vaikuttaa myös ajatteluun.
- Jumalan etsinnässä totuuden etsimisen sijaan astuu omavanhurskas ajattelu ja epäjumalien keksiminen korvaamaan oikea Jumala.
- Tällainen inhimillinen puuhastelu ei ole ainoastaan turhaa vaan myös varallista ihmiselle itselleen. Se vie yhä kauemmaksi Jumalasta.
- Jumalasta vieraantuneen ihmisen ajattelua ohjaa inhimillinen logiikka, joka ei ymmärrä Jumalan logiikkaa.
- Tämä selittää sen, miten on mahdollista, että älykäs ihminen on hengellisissä asioissa täysin sokea.
- Vrt. Saul ennen uskoontuloaan.
- Esim. Tiedotusvälineiden antama huomio uskonsa kieltäneelle papille selittyy sillä, että ihmiset haluavat kuulla tällaista. Totuutta ei välttämättä haluta kuulla.
- Esim. Luonnollisen ihmisen suhtautuminen vaikkapa avioliiton purkamattomuuteen, aborttiin, sijaisuhriin, kolminaisuuteen jne.

- Tyhmyys, ymmärtämättömyys

- Paavali ei tyydy toteamaan Jumalan kieltävän ihmisen ajattelua ja selityksiä vain turhiksi.
- Hän sanoo Jumalan kieltämisen tekevän ihmisen ymmärtämättömäksi ja tyhmäksi.
- 1Kr 3:18-20 *Älköön kukaan peittäkö itseään. Jos joku teidän joukossanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa"; ja vielä: "Herra tuntee viisasten ajatukset, hän tietää ne turhiksi".*
- Ei se ole välttämättä viisas, joka tietää paljon.
- Se on todella viisas, joka uskoo Jeesukseen ja pelkää Jumalaa. Snl 9:10 *Herran pelko on viisauden alku, ja Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä.*

- Epäjumalanpalvelus

- Inhimillinen tyhmyys kärjistyy epäjumalanpalvelemisessa.
- Ihmisen vastaus Jumalan vihaan on uskonnot. Jumala on kuviteltava sellaiseksi, että hänet voi lepyttää, luopumatta itse vääryydestä!
- Maailmanhistoria tuntee tuhansia uskontoja. Niissä on palveltu lähes kaikkia luomakunnan edustajia ja mielikuvituksen tuotteita.
- Ihminen on luonnostaan valmis tekemään mitä vain päästäkseen syyllisyydestään, paitsi nöyrytykseen Jumalan edessä.

III JUMALAN AJALLINEN HYLKÄÄMINEN

RM 1:24-32

1. HYLKÄÄMINEN LUONNOLLISIIN HIMOIHIIN

RM 1:24-25

Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa, nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti,

amen.

- Jumalan yleisen ilmoituksen torjuminen jättää ihmisen hänen oman ymmärryksensä varaan ja syntisyytensä valtaan.
- Sen seurauksena on paitsi ymmärryksen ja ajattelun pimentyminen - varsinkin uskonnollisissa ja arvomaailmaan liittyvissä kysymyksissä - myös moraalinen pimeys.
- Epäjumalien palvontaan liitetään Raamatussa aina seksuaalinen moraalittomuus. Seksuaalinen hurjastelu oli/on vääristyneen uskonnollisuuden seurausta.
- Väärä ihmiskuva ja jumalakuva johtaa ihmisen tilanne-etiikan armoille, jota ohjaavat enemmän sisäiset tarpeet kuin ulkoinen ohjeisto.
- Kyse ei ole Paavalin mukaan kuitenkaan vain luonnollisesta Jumalasta luopumisen seurauksesta. Jumala toimii aktiivisesti sellaisen ihmisen kohdalla, joka hylkää hänen ilmoituksensa.
- Jumala hylkää hänet luonnollisten himojen valtaan, harjoittamaan siveettömyyttä ja elämellistä viettielämää.
- Väärä seksi häpäisee ihmistä Jumalan kuvana ja samaistaa hänet muuhun luomakuntaan. Samalla se osoittaa, ettei ihminen muista olevansa Jumalan luoma ja vastuussa luojalleen.
- **Sovellutus:**
  - Kaikissa kulttuureissa, jotka ovat luopuneet juutalais-kristillisestä Jumalasta on käynyt samalla tavalla.
  - Moraalin höltyminen on tuhonnut yhteiskuntia ja imperiumeja.
  - Tässä mielessä meidän yhteiskuntamme seksistymisen on huolestuttavaa.
  - Myös kristillisessä seurakunnassa seurataan samoja jälkiä. Seksuaalietiikka on irrotettu Jumalan ilmoituksesta.
  - Siksi ei ole yhdentekevää, millaista ihmiskuvaa lapsillemme opetetaan. Olemmeko Jumalan luomia vai kehittyneitä apinoita?
  - Lasku maksetaan nuortemme kasvavana moraalisenä rikkinäisyytenä ja orpoutena. Meillä on kasvamassa teknisten jättiläisten mutta moraalisten kääpiöiden sukupolvi, joka kyllä osaa käyttää tietokoneita ja kännyköitä, mutta on kykenemätön sanomaan väärälle seksille "ei".
  - Niin kauan kun väärä seksi häiritsee ihmistä ja hänellä on tarvetta parannukseen, Jumala ei ole jättänyt häntä himojensa valtaan. Niin kauan Jumalan varjeleva käsi myös auttaa häntä kiusauksissa ja estää samaistumasta ympäröivään seksihulluun kulttuuriin.

2. HYLKÄÄMINEN LUONNOTTOMIIN HIMOIHIIN

RM 1:26-27

Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen; samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti.

- Jakeissa 24-32 on nähtävissä Jumalan kolmiasteinen hylkääminen synnin armoille.
- Kun ihminen hylkää Jumalan yleisen ilmoituksen, sen seurauksena hän joutuu etsimään rauhaa ja vastauksia muualta. Jos ihminen ei ole Jumalan luoma, ei moraalille ole mitään kestäväää pohjaa.
- Ihminen ja kokonainen yhteiskunta ajautuu luonnollisten himojen orjuuteen.
- Antamalla ihmisen maistaa synnin seurauksia Jumala yrittää vetää häntä kuitenkin parannukseen.
- Mikäli ihminen edelleen torjuu Luojansa ja itsensä Jumalan kuvana, Jumala antaa synnin viedä ihmistä syvemmälle moraalittomuuteen.
- Luodun ihmisen palvonta, ruumiin palvonta johtaa luonnottomiin himoihin.
- Homoseksualismi oli tunnettu ja yleinen ongelma jo antiikin maailmassa.

- Raamatun mukaan homoseksuaalisuuden harjoittaminen on luonnon himo ja synty.
- Huom! On tärkeää erottaa homoseksuaalinen taipumus ja tuon taipumuksen harjoittaminen. Taipumus ei ole vielä synty, mutta sen ajatuksissa ruokkiminen ja käytäntöön soveltaminen on.
- Mikä on tuo palkka, josta Paavali puhuu?
  - Fyysiset seuraukset, sairaudet.
  - Henkiset seuraukset: ääretön yksinäisyys ja hylätyksi tulemisen kokemus.
  - Hgl. seuraukset: Raastava syyllisyys, hyväksynnän etsintä, syntikumppanin haku.

3. HYLKÄÄMINEN KELVOTTOMAN MIELEN VALTAAN

RM 1:28-32

Ja niin kuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia. He ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä; ovat korvaankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, vailla ymmärrystä, luotettavuutta, rakkautta ja laupeutta; jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät.

- Jumalan tuntemisen tietoinen hylkääminen johtaa muuhunkin kuin seksuaaliseen moraalittomuuteen.
- Synnin kierre on kasvava. Vaikka nämä Jumalan torjumisen seuraukset voivat näkyä samanaikaisesti ihmisen ja kansojen elämässä, ne usein seuraavat toisiaan.
- Kun ihmiset ovat tarpeeksi selvästi torjuneet Jumalan ilmoituksen, he ajautuvat luonnollisten himojen valtaan. Jos he yhä pysyvät lankeemuksessaan, Jumala hylkää heidät luonnottomien himojen valtaan. Elleivät he sittenkään kääntyä, he ajautuvat sellaiseen moraaliseen arvottomuuteen, jossa ei ole enää mitään sääntöjä hillitsemässä ihmisten väkivaltaa toinen toistaan kohtaan.
- **Sovellutus:**
  - Jälkikristillisessä maailmassa tämä kehitys tapahtui 1990 -luvun loppupuolella.
  - Suomessa luovuttiin kristillisestä maailmankuvasta ja ihmiskäsityksestä käytännössä sotien jälkeen. Sitä ennen uskottiin tai ainakin opetettiin Jumalan luoneen ihmisen ja antaneen kymmenessä käskyssä moraalisen ohjeiston elämämme suojaksi.
  - 1960 -luvun lopun opiskelijaradikalismi toi kapinan auktoriteetteja ja kristillisiä arvoja vastaan.
  - 1970 -luvulla laskettiin perusta vapaalle seksille.
  - 1980 -luvulla keskusteltiin homoseksualismin juurista ja todettiin, että kyseessä ei ole sen enempää synty, sairaus kuin vikakaan. Homoseksualismi julistettiin vaihtoehtoiseksi seksuaalisuuden todeksi elämisen muodoksi.
  - 1990 -luku toi >postmodernismin= myös moraalien alueelle. Kaikki käy, jos siitä on yhtään iloa.
  - Tämä ei ollut vain >yhteiskunnallinen kehitys=. Tämän kehityksen on käynyt läpi sotien jälkeen syntynyt sukupolvi - suomalaiset ihmiset.
  - Tämä selittää paljolti sitä moraalista kriisiä, jonka kourissa suomalainen yhteiskunta tänään sätkii. Tämä selittää sitäkin, miten on mahdollista, että Suomen presidentiksi valittiin henkilö, joka ei kuulu kirkkoon, jonka tausta liittyy Setaan, ja joka eli laillistamattomassa parisuhteessa naapurin sedän kanssa.
- Jumalan ilmoituksen kieltäminen heijastuu suhteissa lähimmäisiin.
- Väkipolva, itsekkyyks, arvottomuus, suhteellisuus ja narsistinen anarkismi korvaavat kaiken

lähimmäisen rakkauden.

- Paavalin listalla on eskatologinen kaiku. Samanlainen luettelo esimerkiksi hänen toisessa kirjeessään Timoteukselle. 2Tm 3:1-5 *Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsohuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamehiä, pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta.*
- Yksi lopunajallinen ja Jumalan hylkäämisen >kolmannen asteen= piirre on suvaitsevaisuus hinnalla millä hyvänsä.
- Mitä tahansa pitää suvaita, paitsi suvaitsemattomuutta, varsinkin kristillistä sellaista.
- Synnin hyväksyntä ja mustan selittäminen valkoiseksi on äärimmilleen vietyä totuuden pitämistä vääryyden vallassa.
- Tällaista jumalattomuutta kohtaa Jumalan viha - hyvin pian, lopunajan tuomioiden muodossa.
- Meillä on tänään avoin lähde kaikkea syntiä ja saastaisuutta vastaan.
- Ei ole sellaista syntiä, jota Jeesuksen veri ei riittäisi puhdistamaan.
- Suurinta mitä voimme Jumalan edessä sanoa, on: "Tapahtukoon Sinun tahtosi!"
- Jumalan tahto tapahtui Golgatan ristillä, kun Jeesus sovitti Sinun syntisi.
- Jumalan tahto tapahtuu Sinun elämässäsi, kun pyydät Häneltä anteeksi syntejäsi ja syntisyyttäsi ja uskot kaiken anteeksi Jeesuksen nimessä.

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA 3.
Opetussarja Paavalin kirjeestä roomalaisille

POHJA POIS JALKOJEN ALTA

JOHDANTO:

- Edellisessä luvussa apostoli Paavali veti maton pakanoiden alta, jotka luottavat epäjumaliinsa.
- Toisen luvun alussa hän tekee sen kunniallisille ihmisille, jotka luottavat korkeaan moraaliinsa.
- Luvun lopussa saman kokevat uskonnolliset ihmiset, joiden turvana on lakivanhurskaus.
- Vaikka Paavali osoittaa sanansa juutalaisille, niiden kohteena on kaikkien ihmisten kaikenlainen oma yritys kelvata Jumalalle. Kaikkien kulttuurien piirissä on ihmisiä pyrkivät Jumalan/ jumalien yhteyteen oikeiden menetelmien (riittien), korkean moraalin ja uskonnollisen nuhteettomuuden.
- On eri asia tietää pahuutensa, kuin kohdata se. Meillä on taito pujahtaa Jumalan sanojen alta. Siksi Paavali ei jätä mitään arvailujen varaan.
- Apostoli vaihtaa tietoisesti persoonamuotoa ensimmäisen ja toisen luvun välillä. Puhuessaan pakanallisista yrityksistä saavuttaa Jumala, hän käyttää monikon kolmatta persoonaa Ahe@. Puhuessaan itseensä luottaville juutalaisille ja muille Rooman seurakunnassa oleville hän käyttää yksikön toista persoonaa Asinä@. Kolmannessa luvussa hän puhuu Ameistä@ ja myös itsestään.

I MORAALINEN IHMINEN ILMAN PUOLUSTUSTA RM 2:1-16

1. MILLALINEN ON MORAALINEN IHMINEN?

Rm 2:1

Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja.

- Moraalisella ihmisellä on korkeat ihanteet ja tahtoo noudattaa niitä myös käytännössä.
- Hän on omasta mielestään oikeudenmukainen ja vastuuntuntoinen - ja on siitä erinomaisen tietoinen.
- Hän pitää itseään muita parempana:
  - rotunsa tähden
  - ulkonäkönsä tähden
  - älykkyytensä tähden
  - luonteensa tähden
  - korkean moraalin tähden
  - koulutuksensa tähden
  - asemansa tähden
  - omaisuutensa tähden

- perheensä taustan tähden
- Hän vertailee itseään toisiin itsevalituin mitoin.
- Hän vaatii toisilta vieläkin enemmän kuin itseltään ja hyväksyy itsessään sellaista, minkä muissa tuomitsee.
- Moraalinen ihminen luottaa omaan hyveellisyyteensä myös suhteessa Jumalaan.
- Hän puolustautuu syyllisyyden edessä jollakin toisella hyveellään.
- Paavalin mukaan tällaisen ihmisen oma elämä - luonnollinen syntisyys - puhuu hänen hyveellistä omakuvaansa vastaan.
- Kenelläkään ei pitäisi olla varaa tuomita toista sellaisesta, johon itse syyllistyy.

2. MEIDÄT TUOMITAAN TOTUUDEN MUKAAN

Rm 2:2-3

Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaista tekevät. Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?

- Jumalan edessä tuomitaan Jumalan ilmoituksen - totuuden - perusteella, ei omien olettamusten tai luulojen mukaan. Tämän tiedon olisi pitänyt olla jokaisen tajunnassa jo pelkästään Mooseksen lain perusteella.
- Kuitenkin moraalinen ihminen on taipuvainen kuvittelemaan Jumalan toimivan hänen kohdallaan poikkeuksellisella tavalla ja huomioivan hyvän tahdon riittäväksi perusteeksi Jumalan hyväksynnälle.
- Meitä ei kuitenkaan tuomita sen perusteella, mitä:
  - saarnaaja sanoo
  - pappi sanoo
  - opettaja sanoo
  - kaveri sanoo
  - aviopuoliso sanoo
  - viimeksi lukemamme kirja sanoo
  - yleinen mielipide sanoo
- Meidät tuomitaan sen perusteella, mitä Herra sanoo. Jh 12:47-48 *Ja jos joku kuulee minun sanani eikä niitä noudata, niin häntä en minä tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman. Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä.*
- Mekin saatamme luulla Jumalan arvioivan omaa elämäämme hieman lievemmin kuin toisten.

3. MEIDÄT TUOMITAAN KARTUTETUN VIHAN

MUKAAN - Rm 2:4-5

Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen? Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi,

- Mitä tarkoittaa: "Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen"?
- Se ei tarkkaan ottaen tarkoittane sitä, että Jumala vetää meitä luokseen hyvällä.(!)
- Merkitys on tämä:
  - Jumala on niin hyvä, että Hän taivuttelee ihmistä parannukseen. Hyvydessään Hän on valmis näkemään suunnattomasti vaivaa rakastaakseen meidät itselleen. Näin siitäkin huolimatta, että me emme paljon muuta tee, kuin aitamme hanttiin.

- Vrt. Jumalan mustat ja valkoiset rakkauden köydet.
- Paavalin mukaan on Jumalan hyvyyden halveksimista, jos ihminen ei vastaa Hänen rakkautensa kutsuun.
- Meille on luonnostaan vaikea ymmärtää vaikeuksien vetävän meitä Jumalan luokse ja Hänen itsensä olevan niiden takana.
- Jumalan hyvyys saatetaan ymmärtää väärin: AKoska Jumala on ollut hyvä minua kohtaan, niin ei Hän minua tuomitse." Mutta ajallinen siunaus ei ole tae Jumalan hyväksynnästä.
- Sen sijaan Jumalan hyvyyden ja pitkämielisyyden väärinkäyttö kartuttavat ihmisen päälle Hänen vihaansa.
- Mitä enemmän ihminen vastustaa rakastavan Jumalan kutsua, sitä enemmän "vihon korko" kasvaa.
- Mitä suurempaa valoa ihminen vastustaa, sen suurempi pimeys hänet kerran voittaa.
- Mitä enemmän ihmiselle on annettu, sitä enemmän häneltä vaaditaan (Lk 12:48).

4. MEIDÄT TUOMITAAN TEKOJEN MUKAAN

Rm 2:6-10

...Hänen, "joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan": niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän, mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiivastus. Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa tekee, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen; mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle!

- Jumalan edessä raskauttavin tuomioperuste ovat ihmisen elämänsä aikana tekemät tai tekemättä jättämät teot.
- Jumalan laki on hyvin lahjomaton ja armoton. Se ei tunne poikkeuksia. Se puhuu aina selvää kieltä.
- Se, jonka vaikuttimet, asenteet, teot ja pyrkimykset ovat oikeat, saa palkkioksi iankaikkisen elämän. Ei ole kyse vain hetkittäisestä lain noudattamisesta, vaan kestävästä elämisestä Jumalan hyvän tahdon mukaan. Hurskas elämä saa arvoisensa palkkion iankaikkisuudessa, kirkkauden, kunnian ja rauhan.
- Se, jonka vaikuttimet ovat itsekkäät ja joka ei noudata totuutta vaan vääryyttä, kohtaa Jumalan kiivaan vihan, tuskan ja ahdistuksen - kadotuksen.
- Pelastus on armosta.
- Tuomio on teoista.
- Vertailukohtana Jeesuksen teot, Hänen vanhurskas elämänsä.

5. MEIDÄT TUOMITAAN PUOLUEETTOMASTI

Rm 2:11-15

Sillä Jumala ei katso henkilöön. Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan; sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan. Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötätodistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä...

- Jumalan edessä ei ole suhteita. Hän on oikeudenmukainen kaikille.
- Jumalan laki on kaikille sama.

- Jumalan vanhurskaus vaatii täydellisyyttä. Ei riitä, että kuulee Jumalan lakia ja vieläpä tahtoo noudattaa sitä. Laki edellyttää sen täydellistä noudattamista.
  - Jos ihminen ei täytä lakia, hänet tuomitaan. Tuomioperusteita on riittävästi jokaisen ihmisen tuomitsemiseksi.
  - Meidät tuomitaan sen valon mukaan, jonka olemme saaneet. Siltä, jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan.
  - Pakanoiden kohdalla tuomioperusteena ovat:
    - Yleinen ilmoitus, omatunto ja Jumalan hyvyys.
  - Juutalaisten tuomioperusteena ovat:
    - Yleinen ilmoitus, omatunto, Jumalan hyvyys ja laki.
- Onko kaikilla omatunto?**
- Luonnollinen moraalilaki osoittaa, että kaikilla on omatunto - jokainen ihminen arvottaa jonkin oikeaksi ja vääräksi.
  - Omatunto ei ole autonominen yksikkö ihmisessä. Vaikka se useimmilla ihmisillä antaakin suuntaviivoja esimerkiksi toisen kunnioittamiseen, se ei puhu aina oikein.
  - Siihen vaikuttaa ympäröivä kulttuuri ja arvomaailma. Omatunto ohjautuu aina jonkin ulkoisen tai Asisäisen@ ohjeiston mukaan.
  - Omatunto toimii sisäisenä syyttäjänä tai puolustusasianajajana.
  - Täällä ajassa omatunto voi tahraantua, venyä, paatua. Siksi siihen ei voi luottaa "Jumalan sanana". Vrt. John Bunyan: Pyhä sota ja juopunut herra Omatunto.
  - Koska omatuntomme täällä ajassa pyrkii "juopumaan", tarvitsemme ulkoisen ohjeiston, Jumalan sanan, jonka mukaan ohjaamme omatuntomme. Niin se puhuu oikein ja varoittaa väärästä elämästä.
  - On tärkeätä, että emme synneillämme vaienna omatuntomme ääntä. Vrt. japanilaisen auton "autoilijan omatunto". Äänimerkki hälyyttää, kun nopeus ylittää 106 km/t.
  - Tahallinen synnin tekeminen ja siihen jääminen saa omatuntomme vaimenemaan.
  - Kerran ihmisen omatunto puhuu varmasti totta - Jumalan tuomiolla.
  - Siellä se osoittaa armottomalla tavalla ihmisen syylliseksi Jumalan edessä. Kaikki muut äänet on vaiennettu ja omatunto puhuu selvää kieltä.

Pahinta, mitä ihmiselle voi tapahtua, on se, että Jumala jättää hänet rauhaan.

6. MEIDÄT TUOMITAAN KRISTUKSEN MUKAAN

Rm 2:16

...Sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta, minun evankeliumini mukaan.

- Kristus on tuomari. Vrt. Apt 10:42 *Ja hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.*
- Kristus on Luoja, Sovittaja ja Tuomari.
- Kristus on se mittapuu, jonka perusteella ihmiset tuomitaan.
- Evankeliumilla tarkoitetaan tässä koko Jumalan pelastussuunnitelmaa, myös lakia.
- Paavali ei vielä kukaan ryhdy selittämään tarkemmin armonevankeliumia. Sen vuoro on 3. luvussa.
- *Minun evankeliumini mukaan...* tarkoittanee yksinkertaisesti sitä, että Paavali julisti evankeliumin

Jumalan tahtomalla tavalla. Evankeliumia ei saa muuttaa - ei siksi että Paavali sen julisti, vaan koska Jumala antoi sen Paavalin julistettavaksi. (Samalla tämä on osoitus siitä, miten varovasti meidän pitäisi arvostella Paavalin tekstiä ja leimata se aikaansa sidotuksi uskonnolliseksi kirjallisuudeksi. Olemme vastuussa tuomiolla siitä, miten olemme kirjoituksia väännelleet.)

- Yhteenvetona jakeista Rm 2:1-16:

- **On olemassa kaksi tietä pelastukseen.**

1. PIDÄ LAKI 100%

- Juutalaiset Mooseksen laki 100%
- Pakanat "luonnollinen laki" 100%
- Jos pidät lain, niin pelastut!

2. USKO EVANKELIUMI 100%!

- Sama pelastustie sekä juutalaisilla että pakanoilla.
- Jos uskot Jeesukseen, niin pelastut.

II USKONNOLLINEN IHMINEN **VAILLA PUOLUSTUSTA RM 2:17-29**

1. MILLAINEN ON USKONNOLLINEN IHMINEN?

- Uskonnollinen ihminen pyrkii kelpaamaan Jumalalle/ jumalille miellyttämällä ja lepyttämällä Häntä/ heitä.
- Uskonnolliselle ihmiselle muoto kompensoi sisällön.
- Uskonnollisen riitin oikein suorittaminen takaa sen, että sisinkin on Jumalalle/ jumalille otollinen.
- Lain kirjaimen täyttäminen on tärkeintä.
- Muodosta tulee sisältöä tärkeämpi.

2. JUUTALAISEN VIISI ETUOIKEUTTA

Rm 2:17-18

Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja Jumala on sinun kerskauksesi ja tunnet hänen tahtonsa ja, opetettuna laissa, tutkit, mikä parasta on,

Juutalainen uskonnollisuus:

- Nimi - "juutalainen"
- Luotat lakiin
- Kerskaat Jumalasta
- Tunnet Jumalan tahdon
- Olet opetettu laissa

Kristillinen uskonnollisuus:

- Nimi - "Herätyskristitty"
  - Olet raamatullinen
  - Kerskaat uskosta
  - Elät johdatuksessa
  - Olet Raamattukoulun käynyt
- Mutta nämä eivät ole vain etuoikeus. Ne ovat myös vastuut! Rm 2:24.

3. SOKEAIN TALUTTAJAT

Rm 2:19-20

...Ja luulet kykeneväsi olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus, ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun laissa on tiedon ja totuuden muoto:

- *Sokeain taluttaja.* Juutalainen oli oppinut, että kaikki muut kansat ovat sokeita ja tarvitsisivat taluttajaa Jumalan luokse. (Tästä huolimatta juutalaiset eivät halunneet taluttaa sokeita Jumalan luo.)
- *Pimeydessä olevien valkeus.* Juutalaiselle laki oli Jumalan antama valo, jota ilman kaikki kansat joutuvat ikuiseseen pimeyteen. (Tästä huolimatta juutalaiset pitivät lain valon itsellään eivätkä julistaneet sitä maailmaan.)
- *Ymmärtämättömien kasvattaja.* Juutalaisille oli opetettu, että laki teki heistä viisaita. (Tästä huolimatta he tyhmyydessään ylpistyivät.)
- *Alaikäisten opettaja.* Pakanakansat olivat kuin lapsia, joita piti kasvattaa. (Se tosin unohtui ajan saatossa. Juutalaiset ottivat tuomarin roolin.)
- Tämä kaikki oli lahjoitettu lain tuntemisen kautta. Mooseksen laki oli tuo valo, jonka piti tehdä kansasta viisaan oppaan muille kansoille.
- Kaikki nämä olivat juutalaisten rabbien käyttämiä titteleitä juutalaisen kansan erityiskutsusta kansojen kesellä. Juutalainen kerskasi näistä, mutta ei nähnyt sokeuttaan.
- **Sovellutus:**
  - Kristillinen seurakunta Jumalan valo tämän ajan kansojen kesellä.
  - Meidän valomme on evankeliumi Kristuksessa.
  - Meidätkin on kutsuttu taluttamaan sokeita - Jeesuksen luo.
  - Mekin saatamme laiminlyödä kutsumuksemme ja tehdä siitä etuoikeuden.

4. SOKEAT TALUTTAJAT

Rm 2:21-24

...Niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat; Joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelin ryöstäjä; joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa? Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa", niin kuin kirjoitettu on.

- Uskonnollinenkin ihminen - samoin kuin moraalinen ihminen - vaatii toisilta enemmän kuin itseltään. Hän on armoton muita kohtaan, mutta armollinen itselleen.
- Uskonnollinen ihminen on mestari löytämään kiertoteitä. Vrt. juutalaiset sapattisäännöt.
- Tämä on aitoa farisealaisuutta, jonka tähden monet loukkaantuvat mielessään myös Jumalaan. "Jos Jumalaan uskovat ovat noin kaksinaamaisia, eikö Jumala tee mitään, niin millainen Hän oikein on?"
- Juutalaisen kansan heikkouksien ja syntien tähden monet kansat ovat aikojen saatossa pilkanneet Jumalaakin. (Vaikka vastuun pilkasta kantavat tietysti ennen muuta pilkkaajat.)
- **Sovellutus:**
  - Myös kristitty on kiusattu tottumaan niin Jumalan armoon, ettei näe omaa farisealaisuuttaan. Vähitellen löytyy kiertoteitä ajatella, että kyllä Jumala minun kohdallani tämän ja tämän hyväksyy, kun minä kuitenkin teen tätä ja tätä.
  - Voimakas kritiikki voi toimia usein myös syllisyyden kompensaaiona. Mitä vaikeampi asia jokin uskovalle itselleen on, sitä rajummin hän tuomitsee sen toisten elämässä.

5. ULKOINEN MERKKI JA SISÄINEN TODELLISUUS

Rm 2:25-29

Ympärileikkaus kyllä on hyödyllinen, jos sinä lakia noudatat; mutta jos olet lainrikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi on tullut ympärileikkaamattomuudeksi. Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuutensa ole luettava ympärileikkaukseksi? Ja luonnostaan ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, on tuomitseva sinut, joka lainkirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lainrikkoja.

Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu; vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta.

- Ympärileikkaus annettiin ulkoiseksi merkiksi sisäisestä todellisuudesta. Miehen sukuelimen esinahka poistettiin puhtauden vertauksena. Käytännössäkin tällä riitillä oli terveyttä kohentava vaikutus - esimerkiksi juutalaisilla naisilla on tilastojen mukaan havaittu kohdunkaulan syöpää vain murto-osan siitä mitä muualla.
- Ympärileikkaus kuvasi sisäistä puhtautta. Juutalaisen sydän piti olla A ympärileikattu@ ja puhdas Jumalan edessä.
- Merkillä on merkitystä silloin, kun sitä vastaa sisäinen todellisuus. Ajan myötä ulkoinen merkki korvasi sisäisen todellisuuden: Jos olet ympärileikattu, olet Jumalan kansan jäsen - uskoit Häneen itse tai et.
- Tärkeintä ei kuitenkaan ole itse merkki, vaan sen sisältö. Paavali opetti, että pakanakin saattoi olla Jumalalle otollinen, jos uskoi Häneen, vaikka ei ollutkaan saanut liiton merkkiä.
- Mikään ulkoinen merkki ei ole tae oikeasta suhteesta Jumalan kanssa.

- Sovellutus:

-

- Kristillisessä seurakunnassakin saattaa Jumalan antamasta ulkoisesta merkistä tulla tärkeämpi kuin itse Jumalasta.
- Esim. Kristillinen kaste ei hyödytä ihmistä lainkaan, ellei hän usko siihen Jeesukseen, jonka yhteyteen hänet on kasteessa kutsuttu. Kristilliseen kasteeseen liittyy vedestä ja hengestä syntyminen - vedellä kastaminen ja hengellä kastaminen uskoon tulon yhteydessä.
- Kun herätys laimenee seurakunnassa, kasvaa ulkoisten merkkien korostus.
- Kun ihmisen suhde Jumalaan kylmenee, kristillisten merkkien ja symbolien merkitys kasvaa.
- Vähitellen esimerkiksi armonvälineestä voi tulla tärkeämpi kuin itse armon antajasta. Vrt. "Nehustan" (2 Kn 18:4 *Hiskia poisti ubrikukkulat, murskasi patsaat, hakkasi maahan aserakarsikon ja löi palasiksi vaskikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt; sillä niihin aikoihin asti israeliläiset olivat polttaneet ubreja sille; sitä kutsuttiin nimellä Nebustan.*). Tuosta pronssista käärmeestä, jonka kautta Jumala armahti kansaa erämaassa (ja jota Jeesus käytti uudestisyntymisen esikuvana) tuli myöhemmin kansan palvonnan kohde ja epäjumala, joka vietti kansaa pois oikeasta Jumalasta.
- Mistä tahansa asiasta, jota Jumala on käyttänyt meidät iäiseksi parhaaksemme, voi tulla "Nehustan", joka saa suuremman huomion kuin Jumala itse.

Kun ihminen tarpeeksi monta kertaa sanoo Jumalalle: "Älköön tapahtuko Sinun tahtosi!" niin Jumala sanoo vihdoin: "Tapahtukoon sitten sinun tahtosi!"

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA 4.

Opetussarja Paavalin kirjeestä roomalaisille

ANSAITSEMATON ARMO

JOHDANTO:

- Opettiko Paavali harhaoppia?
- Mitä Jumala ajattelee ihmisestä?
- Voisinko minäkin uskoa?

I INHIMILLISTÄ AJATTELUA

RM 3:1-8

1. ONKO JUMALA USKOLLINEN

Rm 3:1-4

Mitä etuusia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta? Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut. Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaikeksi heidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä? Pois se! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhettelija, niin kuin kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään".

- Yksi luonteenomainen piirre Paavalin tekstissä - erityisesti Roomalaiskirjeessä - on kuvitellun vastaväittelijän kysymyksiin vastaaminen.
- **Ensimmäinen luonnollinen kysymys**, joka nousi apostolin edellisen luvun opetuksesta, oli:
- Jos kerran ulkoinen juutalaisuus ei pelasta, niin mitä hyötyä on kuulumisesta juutalaiseen kansaan ja mitä hyötyä ympärileikkauksesta?
- Ensimmäinen kysymys nousi jakeista 2:17-24 ja jälkimmäinen 2:25-29.
- Paavali vastasi yksikantaan, että paljonkin. Juutalaisuudessa ja ympärileikkauksessa oli omat etunsa.
- Sen sijaan että olisi luetellut monta etuisuutta Paavali kokoaa ne yhteen: *heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut*. Tämän voisi nähdä viittaavan koko Vanhaan testamenttiin, mutta tässä sillä ilmeisesti tarkoitetaan Vanhan testamentin lupauksia ja käskyjä.
- Kuitenkaan juutalaiset eivät tästä etuoikeutetusta asemasta huolimatta kyenneet elämään noiden käskyjen ja lupauksien mukaan.
- **Toinen luonnollinen kysymys** liittyi syyllisen löytämiseen. Ketä piti syyttää juutalaisen kansan hylkäämisestä: niitäkö yksilöitä, jotka hylkäsivät Jumalan sanan käytännössä, vai Jumalaa itseään? Vaikuttiko juutalaisten kansan synty Jumalaan ja Hänen lupauksiinsa? Käyttäytyikö Jumala kuin itsekäs pikkulapsi, joka kostaa kokemansa vääryyden? Tuliko Jumalasta oikukas kansan rikkomusten tähden? Voiko Jumalaan luottaa?
- Luonnollinen inhimillinen ajattelu sanoo, että jos jompikumpi liittokumppaneista rikkoo liiton, toinenkin voi sen sitten rikkoa.
- Paavali vastaa, että vaikka juutalainen kansa rikkoikin liittonsa Jumalan kanssa, se ei vaikuttanut Hänen uskollisuuteensa.
- Jumala pysyy aina totuudellisena ja uskollisena lupauksilleen.

- Jokainen, joka käy syyttämään Jumalaa vaikeuksistaan joutuu kerran häpeään. Jumalaa ei voi syyttää ihmisen aiheuttamasta pahuudesta.
- Inhimillinen valhe ei tee Jumalaa valehtelijaksi. Hän on sidottu omaan persoonaansa ja sanaansa.
- Missä tahansa Jumalaa käydään syyttämään, Hän saa lopulta kunnian.
- Neljännen jakeen lainauksen on ajateltu nousseen psalmin 116:11 pohjalta. *Minä sanoin hädässäni: "Kaikki ihmiset ovat valittelijoita".*

2. ONKO JUMALA OIKEAMIELINEN?

Rm 3:5-8

Mutta jos meidän väärytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä me siihen sanomme? Ei kaiketi Jumala ole väärä, kun hän rankaisee vihassansa? Minä puhun ihmisten tavalla. Pois se! Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman? Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin julki hänen kirkaudekseen, miksi sitten minutkin vielä syntisenä tuomitaan? Ja miksi emme tekisi, niin kuin herjaten syyttävät meidän tekevän ja niin kuin muutamat väittävät meidän sanovan: "Tehkäämme paha, että siitä hyvää tulisi"? Niiden tuomio on oikea.

- **Kolmas luonnollinen kysymys** nousi ajatuksesta:
- Jos kerran Jumalan totuudellisuus tulee esiin aina kun ihminen rikkoo Häntä vastaan, niin eikös ihminen teekin silloin vain palveluksen Jumalalle ja Hänen totuudelleen, kun rikkoo Jumalaa vastaan?
- Silloinhan Jumala tekee väärin, kun tuomitsee ihmisen siitä, että tämän vääryyden tähden Hänen totuudellisuutensa tuli taas julki.
- Tämä logiikka johtaisi auttamattomasti siihen, että Jumala on vääramielinen.
- Vain ihminen pystyy tällaiseen totuuden pyörittelyyn!
- Paavali vastaa, ettei Jumala ole vääramielinen. Tällainen ajatus on ristiriitainen Raamatun ilmoituksen kanssa.
- Jumala on tuomitseva vanhurskaudessaan kerran jokaisen. Tuomion mittana on silloin Jumala itse ja Hänen vanhurskautensa.
- Jos Jumala on vääramielisesti tuominut juutalaisen kansan >hyllylle= välittäjäntehtävästään, kuinka Hänen tuomioonsa voitaisiin luottaa silloin, kun se kohdistuu koko maailmaan?
- Ne jotka todellisuudessa turvautuvat tällaiseen inhimilliseen logiikkaan, saavat ansaitsemansa tuomion. Uusi käänös: *Ei kai asia niin ole, kuin jotkut herjaajat väittävät meidän sanovan: "Tehdään vain paha, niin saadaan aikaan hyvää!" He kyllä saavat ansaitsemansa rangaistuksen.*
- (Vanhan käänöksen ajatus johtaa harhaan. Niiden tuomio on oikea johtaa ajatukset siihen, että ajatus: *"Tehkäämme paha, että siitä hyvää tulisi"* olisi jotenkin johdonmukainen.)

II JUMALAN IHMISKUVA

RM 3:9-20

1. KAIKKI SYNNIN ALLA

Rm 3:9-18

Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, niin kuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni

kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.

Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla; heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta. Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta, hävitys ja kurjuus on heidän teillänsä, ja rauhan tietä he eivät tunne. Ei ole Jumalan pelko heidän silmänsä edessä."

- Paavali vastaa jälleen kuvittelemansa vastaväittelijän huudahdukseen: "Me nyt ollaan kuitenkin parempia kuin isämme. Eiväthän nämä kovat sanat varsinaisesti meitä tämän päivän juutalaisia koske."
- Luonnollinen ihminen pyrki aina luiskahtamaan Jumalan totuuden alta - oli sitten juutalainen tai pakana.
- Siksi apostoli kokoaa yhteen kaiken edellä kirjoittamansa. Hän on tarkoituksellisesti osoittanut, että kaikki ihmiset ovat syntisiä ja tekevät syntiä - ovat synnin alla ja sen vallassa. Tässä ei ole eroa rodun, kansalaisuuden, sukupuolen, iän, koulutuksen tai minkään muunkaan suhteen.
- Yhtä hyvin pakanat, moraaliset ihmiset kuin uskonnollisesti hurskaat ihmiset ovat luonnostaan synnin alla, olivat sitten juutalaisia tai kreikkalaisia.
- Sanojensa tueksi Paavali ottaa jälleen otteita Vanhasta testamentista.
- **Jakeet 10-12** on lainattu psalmista 14:1-3 *Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Hullu sanoo sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on heidän menonsa; ei ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on. Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväästä, ketään, joka etsii Jumalaa. Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään.*
- Kukaan ihminen maailmassa - ilman poikkeuksia - ei ole vanhurskas.
- Kukaan ei etsi Jumalaa.
- Kaikki ovat kääntyneet Jumalasta pois päin.
- Aivan kaikki ovat käyneet käyttökeltvottomiksi (Jumalan käyttöön).
- Kukaan, ei kukaan, tee hyvää.
- **Sovellutus:**
  - Luonnollinen uskonnollisuus ei johda ketään Jumalan luo.
  - Luonnostaan ihminen pakenee Jumalaa, niin kuin Adam paratiisissa.
  - Kukaan meistäkään ei ole hakeutunut Jumalan yhteyteen omasta aloitteestaan.
  - Pyhä Henki on meidät vetänyt ja rakastanut Jumalalle.
  - Aloite on aina Jumalan puolella.
- **Jakeissa 13-18** on lainattu seuraavia Vt:n kohtia:
  - Ps 5:10 *Sillä heidän suunsa ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on turmiota täynnä, heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he liukkaasti liehakoivat.*
  - Ps 140:4 *He biovat kielensä niin kuin käärmeet, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela.*
  - Ps 10:7 *Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta, sortoa; tubo ja turmio on hänen kielensä alla.*
  - Js 59:7-8 *Heidän jalkansa juoksevat pahnuteen, kiiruhtavat vuodattamaan viatonta verta; heidän ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia, tubo ja turmio on heidän teillänsä. Rauhan tietä he eivät tunne, oikeutta ei ole heidän askeleissansa; polkunsä he tekevät mutkaisiksi, ei kukaan, joka niitä käy, tunne rauhaa.*
  - Ps 36:2 *Synti sanoo jumalattomalle: minun sydämessäni ei ole Jumalan pelkoa hänen silmänsä edessä.*
- Luonnollisen ihmisen synti näkyy turmeltuneena, epärehellisenä, vahingoittavana ja katkerana puheena sekä väkivaltaisena ja itsekkäänä käytöksenä.
- Luonnollinen ihminen ei pelkää Jumalaa, vaikka siihen olisi todella syytä.
- Tällainen ihminen sisimmässämme asuu.

2. LAKI - JUMALAN KUUMEMITTARI!

Rm 3:19-20

Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että

jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä; sentähden, ettei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto.

- Apostoli osoittaa nämä sanat erityisesti juutalaisille haastajilleen, jotka luottivat lakihurskauteensa.
- Pakanamaailma oli juutalaisin silmin katsottuna ilmeisen nähtävästi synnin alla. Pakanat harjoittivat kaikenlaista vääryyttä.
- Nyt Paavali on osoittanut, että myös lain alla eläneet juutalaiset ovat synnin alla.
- Laki on annettu osoittamaan se syntisyys, joka on olemassa ilman lakiakin. Pakanat eivät ole siitä luonnostaan tietoisia ja juutalaisetkin osaavat sen selittää pois.
- Mutta laki osoittaa synnin. Laki ilmaisee Jumalan universaalien tahdon.
- *Että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä.*
- Lain tehtävä on saattaa koko maailma tietoiseksi synnistään ja syyllisyydestään.
- Laki ei saa aikaan oikeaa ja hyvää elämää. Mutta se pystyy osoittamaan sen puutteen. Laki saa aikaan sen, että ihminen ymmärtää näkyvästi sen, mitä hän on sisimmässään.
- Laki saa aikaan synnin tunnon, mutta ei armon tuntoa.
- Lakia ei annettu pelastamaan ihmistä, osoittamaan, että ihminen ei ole pelastettu.
- Laki osoittaa, mitä synti on ja miten syntinen ihminen on! Rm 7:7 *Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse".*
- Laki saa tekemään enemmän syntiä! Se herättää synnin... Rm 7:8 *Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkeinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut.*
- Laki on kasvattaja Kristukseen, se ajaa Kristuksen luo! Gl 3:24 *Niinmuodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme.*
- Vrt. Kuumemittari. Se osoittaa sen, että ruumiissa ei ole kaikki kunnossa. Mutta se ei paranna sairautta.

III MUTTA NYT !!

RM 3:21-31

1. VANHURSKAUS ILMAN LAKIA

Rm 3:21

Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia...

- Jumalan vanhurskaus on ilmoitettu laissa ja profeetoissa. AJos sinä pidät Jumalan lain, teet tämän etkä tee tätä, niin olet Jumalalle kelpollinen. @
- Mitä on vanhurskaus?
- Sana on oikeudenkäyttötermi.
- Vanhurskas ihminen on "Ava'an kestävä", koettelemisen kestävä ihminen.
- Vanhurskauttaminen on sitä, että oikeudessa syytetty julistettiin (ja julistetaan) syyttömäksi.
- *Mutta nyt!* iskee kuin salama lain mustaamalta taivaalta ja aukaisee esiin aurinkoisen taivaan.
- Ennen vanhurskaus ilmoitettiin lain avulla, mutta nyt ilman lakia!
- Huom! Ei vastoin lakia!
- Jumala ei lue ihmistä vanhurskaaksi sen tähden mitä hän on, vaan siitä huolimatta mitä hän on.
- Vanhurskauttaminen on Paavalilla nimenomaisesti vanhurskaaksi julistamista, ei vanhurskaaksi

tekemistä. Yhtä vähän kuin oikeudessa syytetty muuttuu toiseksi ihmiseksi sillä hetkellä, kun vapauttava päätös julistetaan, yhtä vähän me muutuimme sillä hetkellä kun Jumala vanhurskautti meidät.

- Meidän suhteemme Jumalaan kyllä muuttui, mutta esimerkiksi taipumus pahaan ei hävinnyt. Pyhä Henki tuli meidän sisimpäämme ja Hänen myötään kaikki mikä on Kristuksessa. Mutta Pyhä Henki tekee meitä vanhurskaiksi vähitellen.
- Vanhurskauttaminen on aina vanhurskaaksi lukemista.

2. VANHURSKAUS USKON KAUTTA

Rm 3:22-31

...Se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.

Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain kautta. Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja. Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin, koskapa Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta. Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain.

- Ihminen luetaan vanhurskaaksi ilman lakia - uskon kautta.
- Jumalan vanhurskaus omistetaan uskomalla Kristuksen sovittaneen kaikki syntini.
- Jokainen on samalla viivalla tämän asian suhteen.
- Kaikki ovat yhtä lailla ilman Jumalan vanhurskautta.
- Kaikki saavat lahjaksi (ei ansion mukaan) vanhurskauden Jeesuksen lunastustyön kautta.
- Jumalan vanhurskaus omistetaan "uskon käsivarrella".
- Tämä uskon periaate toistuu näissä jakeissa kaikkiaan yhdeksän kertaa.
- Usko ei ole jokin meissä piilevä salaperäinen kyky.
- Usko ei ole hyväuskoisuutta vastoin järkeä.
- Usko ei ole ainoastaan tunnetta.
- Usko ei ole ainoastaan totena pitämistä.
- Usko on luottamista Jeesuksen sovitustyön riittävyteen ja ojentautumista elämässä tämän tosiasian mukaan.
- Jeesus on armoistuin. Vrt. Ilmestysmajan Kaikkein pyhimmässä säilytettiin Jumalan arkkua, jonka kantta kutsuttiin armoistuimeksi.
- Jeesus on ovi Jumalan vanhurskauteen - myös niille, jotka elivät ennen Kristusta.
- Jumala oli jättänyt rankaisematta ennen Kristusta tehdyt ihmiskunnan synnit!!
- Kerran tulisi Hän, joka kantaisi niiden rangaistuksen omassa ruumiissaan ristiin.
- Jumala osoitti olevansa pyhä ja vanhurskas. Hän ei katsonut syntiä sormien läpi, vaan otti ne Kristuksessa itse kannettavakseen ja kuoli niiden tähden.
- On olemassa vain yksi armahduspaikka - Jeesuksen risti, Jeesuksen sovitustyö.
- Jumala lukee vanhurskaaksi, tuomion kestäväksi, syyttömäksi, jokaisen, joka turvaa tähän sovitukseen.
- Tämän uskon periaatteen edessä kukaan ei kerskua ansioillaan. Jokainen pelastuu armosta. Tässä ei ole mitään erotusta syntyperän yms. perusteella. Juutalaisilla on sama pelastustie kuin

pakanakansoillakin - tänäänkin.

- **Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja.**

Nämä sanat murskaavat kerralla kaiken sellaisen uskonnollisuuden, jossa yritetään tavalla tai toisella ansaita Jumalan hyväksyntää.

- “Uskon laki” ei tee tyhjäksi Jumalan lakia vaan se vahvistaa sen. Uskomalla Jeesukseen voimme samanaikaisesti sanoa aamen Jumalan pyhälle tahdolle , vaikka emme sitä itsessämme täytäkään. Sillä Kristus on sen täyttänyt.
- Uskoessani Kristukseen minä saan omakseni kaiken sen, mitä Kristus on - myös lain täyttämisen. Ollessani Kristuksessa, olen lain täyttäjä.

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA 5.

Opetussarja Paavalin kirjeestä roomalaisille

MITEN AABRAHAM TULI USKOON?

JOHDANTO:

- Uskonvanhurskaus Vanhassa testamentissa?
- Miten Vanhan testamentin aikana pelastuttiin?
- Ihminen on aina pelastunut uskosta ja armosta.

I USKO JA TEOT

RM 4:1-8

1. VANHURSKAUS LUETTIIN AABRAHAMILLE

Rm 4:1-5

Mitä me siis sanomme esiisämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan? Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu, on hänellä kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä. Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi".

Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi...

- Paavali on edellä opettanut juutalaisten pelastuvan samalla tavalla kuin pakanatkin - uskon kautta Jumalan lupaukseen.
- Juutalainen oli opetettu koettelemaan kaikki opetukset Vanhan testamentin ilmoituksella. Heille Aabraham oli koko Vanhan testamentin tärkein henkilö ja pelastavan uskon isä. Jos Aabrahamin opetus olisi ristiriidassa Paavalin opetuksen kanssa, apostolin opetus osoittautuisi vääräksi.
- Luonnollinen kysymys kuului: **Miten Aabraham pelastui**, tekojenko vai uskon kautta?
- Paavalin mukaan Aabraham ei pelastunut inhimillisen pyrintönsä ja kykyjensä avulla vaan uskonsa kautta. Ihminen ei kykene itse pelastamaan itseään. Jos ihminen saa Jumalalta tekojensa mukaan, hänen käy huonosti.
- Emme voi kerskata Jumalan edessä millään omilla ansioillamme, koska ne ovat kuin >likaisia haisevia rättejä= Hänen pyhyytensä valossa.
- Ainoa mahdollisuutemme on turvautua Jumalan ilmaiseen armoon, jota ei voi ostaa millään ansioilla.
- Paavalin mukaan Aabrahamkin pelastui armosta, ei ansiosta.
- **Aabraham uskoi Jumalaa.** Paavali viittaa tässä 1Ms 15:1-6: *Näiden tapausten jälkeen tuli Abramille näyssä tämä Herran sana: "Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri." Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra, mitä sinä minulle annat? Minä lähden täältä lapsetonna, ja omaisuuteni haltijaksi tulee damaskolainen mies, Elieser." Ja Abram sanoi vielä: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; katso, talossani syntynyt palvelija on minut perivä". Mutta katso, hänelle tuli tämä Herran sana: "Hän ei ole*

sinua perivä, vaan joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, hän on sinut perivä". Ja Herra vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja laske tähdet, jos kykenet ne laskemaan. Yhtä suuri on oleva sinun jälkeläistesi määrä."
Abram uskoi Herran lupaukseen, ja Herra katsoi hänet vanhurskaaksi.

- Abram uskoi, että Jumala on luotettava. Se, minkä Hän lupaa, Hän varmasti pitää. Abram uskoi Jumalan persoonaan, ei olosuhteisiin.
- Vaikka kuinka näytti mahdottomalta, Aabraham uskoi Sanojan tähden.
- Vrt. Pietari kalassa: Lk 5:4-6 *Mutta puhumasta lakattuaan hän sanoi Simonille: "Vie venhe syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle". Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot". Ja sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät.*
- Usko on luottamista henkilöön.
- **Tämä usko luettiin hänelle vanhurskaudeksi.** "Vanhurskauden lukeminen" tarkoittaa syyttömän julistamista syyttömäksi ilman, että hän on ehtinyt vielä muuttua mitenkään toisenlaiseksi. (Uuden käännöksen käyttämä ilmaus *Jumala katsoi hänet vanhurskaaksi* sisältää ajatuksen siitä, että Aabrahamista olisi tullut hurskas jo ennen Jumalan armahtamista.)
- Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, ei hurskasta, koska tällainen ihminen ei tarvitsisikaan mitään puhdistusta. Siksi on mahdotonta ajatella, että Jumala edellyttäisi uskoon tulevalta jonkinlaista uskonnollista meriittiä tai kelpoisuutta.
- Mikäli ihminen luottaa Jumalan edessä omiin tekoihinsa, hänelle luetaan palkka ansionsa mukaan. Mikäli hän luottaa Jumalan armolupaukseen jumalattoman vanhurskauttamisesta, hän saa palkan uskonsa mukaan.
- Paavali ei kiellä Jumalan omia tässä tekemästä hyviä töitä, vaan luottamasta niihin Jumalan edessä.
- **Sovellutus:**
  - Meitäkään ei katsota/ tehdä vanhurskaiksi vaan meidät luetaan vanhurskaiksi Jumalan edessä.
  - Millä perusteella meidät vanhurskautetaan? Sillä perusteella, että luotamme Jumalaan, emmekä itseemme.
  - Tämä erottaa pelastavan uskon kaikesta uskonnollisuudesta. Muissa uskonnoissa luotetaan ihmisen omaan voimaan enemmän ja vähemmän. Kristinuskossa luotetaan pelastavaan Jumalaan.
- Aabrahamia ei tehty vanhurskaaksi. Hänet luettiin vanhurskaaksi. Myöhemmin hän myös osoittautui vanhurskaaksi.
- Jaakobin kirjeessä on eri painotus, mutta sama sanoma: Jk 2:21-23 *Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa Iisakin ubrialtiltarille? Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi; ja niin totentui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.*
- Paavalin lainaus on Genesiksen luvusta 15. Jaakobkin lainaa samoja jakeita, mutta tulkitsee niitä Aabrahamin myöhempien kokemuksien valossa (luku 22).
- Siinä missä Paavali käsitteli uskon järjestystä, Jaakob keskittyi uskon todisteisiin.
- Usko on vanhurskauden perusta, teot sen käytännön mittari.
- **Sovellutus:**
  - Mikäli ihminen sanoo olevansa kristitty, mutta hänen elämänsä puhuu sitä vastaan, on syytä epäillä hänen aitouttaan.
  - Kovuus, ylpeys, kärsimättömyys, valehtelu, ilkeily, härskit puheet ja itsekäs elämä eivät puhu sen puolesta, että ihminen on vanhurskautettu uskon kautta Kristukseen.
  - Mikäli joku sanoo olevansa uskossa Jeesukseen, mutta ai halua lukea Raamattua, inhoaa kristillisiä tilaisuuksia ja rukoilemista, on meillä lupa kysyä, onko Pyhä Henki saanut hänet uudestisyntyttää.
  - Tätä ei tule viljellä puhtaaksi. Emme näe toisen ihmisen sydämeen. Mutta meillä on lupa kysellä ja peräänkuuluttaa rehellistä uskoa.
  - Usko näkyy arjessa, joskus enemmän ja joskus vähemmän. Sitä ei voi piilottaa...

2. DAAVIDKIN LUETTIIN VANHURSKAAKSI

Rm 4:6-8

...Niin kuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: "Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetty! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!"

- Perusteltuaan opetustaan Aabrahamin esimerkillä, Paavali veti toisen juutalaisten suuresti kunnioittaman uskonisän, Daavidin, mukaan todistajien ketjuun.
- Daavidkin opetti, että uskovalle luetaan vanhurskaus ilman lain tekoja. Hänen kohdallaan ei tosin kysely sitä, armahtiko Jumala häntä hyvien töiden takia vai ei - Daavidin syntisyys on kaikkien tiedossa.
- Daavidin kohdalla korostui se, että Jumala ei lukenut hänelle hänen syntejään. Jumala vanhurskauttaa jumalattoman.
- Paavali lainaa vapaasti psalmia 32:1-2 *Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty! Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!*
- Daavidin teksti korostaa luettua vanhurskautta. Parannukseen taipuvalle Jumala ei lue syntiä, vaan vanhurskauden - vaikka kyseessä olisi niinkin räikeä synti kuin Daavidin aviorikos, murha ja valehtelu.
- **Sovellutus:**
  - Meilläkin on toivoa.
  - Jos Jumala ei lukenut Daavidin tuomioksi tämän syntejä, kun hän ne tunnusti, Jumala ei lue meidänkään syntejämme, jos tunnustamme ne Daavidin tavoin.

II USKO JA YMPÄRILEIKKAUS

RM 4:9-12

1. PAKANAT JA USKONVANHURSKAUS

Rm 4:9-11

Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, vai eikö ympärileikkaamattomiakin? Sanommehan: "Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi". Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen ollessaanko ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamatonna. Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskonvanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna, että hänestä tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, niin että vanhurskaus heillekin luettaisiin;

- Juutalaisille oli opetettu, että ympärileikkaus oli paitsi juutalaisuuden, myös pelastuksen merkki, sinetti ja tae.
- Nyt Paavali opetti, että mikään ulkoinen seremonia ei pelasta ihmistä. Usko Kristukseen pelastaa ja tekee ihmisestä Jumalan kansan jäsenen.
- Hän ottaa jälleen Aabrahamin esimerkikseen. Aabraham ympärileikattiin vasta sen jälkeen, kun hän oli uskonut Jumalaa, vasta kun hänet oli jo luettu vanhurskaaksi. Ympärileikkaus ei ollut siten vanhurskauttamisen ehto, vaan sen ulkoinen merkki ja sinetti. Se kuvasi puhtautta, jonka ihminen saa uskoessaan Jumalan armahtavaan rakkauteen - siihen, että Jumala vanhurskauttaa jumalattoman.

- Näin ollen kenelläkään juutalaisella ei ollut varaa sanoa, että pakanoilla ei olisi mahdollisuutta pelastua ilman ympärileikkausta, ilman kuulumista juutalaiseen sukuun. Pelastuihan heidän uskon isänsäkin ilman ympärileikkausta - uskon kautta.

- **Sovellutus:**

- Sisäinen on ulkoista tärkeämpi meidänkin elämässämme.
- Mikään seremonia ei ole tae siitä, että sisimpämme on oikeassa suhteessa Herraan.
- Mikään Jumalan antama siunauskaan ei takaa sitä.
- Mutta syntien anteeksisaaminen uskon kautta Kristukseen takaa sen.

2. JUUTALAISET JA USKONVANHURSKAUS

Rm 4:12

...Ja että hänestä tulisi myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna.

- Usko Kristukseen pelastaa myös juutalaisen.
- Juutalainen ei voi luottaa pelkkään ympärileikkaukseensa. Mikäli hän ei usko Jeesukseen, hän ei pelastu.
- Juutalainen pelastuu uskomalla samalla tavalla Jumalaa, kuin Abram - luottaen Jumalan armoon.
- **Sovellutus**
  - Kellään ei ole omaa pelastustietä.
  - Jumala lukee vanhurskauden jokaiselle, joka turvaa Kristuksen armoon.
  - Tässä ei ole eroa sen enempää sosiaalisin, koulutuksellisin, rodullisin tai sukupuolisin perustein.

III USKO JA LUPAUS

RM 4:13-25

1. USKO PERUSTUU LUPAUKSEEN!

Rm 4:13-16

Sillä se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta. Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi. Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan. Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä

- Sana "lupaus" esiintyy viisi kertaa jakeissa 13-16.
- Juutalaisille niin tärkeätä Mooseksen laki ei oltu vielä annettu, joten Aabraham sai lupauksen ilman lakia.
- Aabraham sai ensin lupauksen, jonka sitten uskoi.
- On olemassa **Kahdenlaisia lupauksia:**
- "Jos olet kiltti, niin isi vie sinut huomenna leikkipuistoon." (Lakiin vetoava lupaus)
- "Isi vie sinut huomenna leikkipuistoon". (Luottamukseen vetoava lupaus)

- Lupa, armo ja usko liittyvät yhteen. Laki ei kuulu tähän porukkaan.
- Laki herättää ihmisessä synnin, jonka se sitten tuomitsee.
- Laki suututtaa ja synnyttää vihaa Jumalaa ja totuutta kohtaan. Se ei synnytä uskoa.
- Laki ja armo, johon usko tarttuu, sulkevat toisensa pois.
- **Sovellutus:**
  - Lain julistus ei synnytä uskoa, se kyllä pysäyttää ja herättää.
  - Tarvitsemme lain julistusta. Muuten emme kaipaa syntien anteeksiantamista.
  - Mutta laki ei saa aikaan elämää. Se ei synnyttää luottavaa uskoa.

2. MILLAISEEN JUMALAAN AABRAHAM USKOI

Rm 4:17-22

...Niin kuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi minä olen sinut asettanut" sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat. Ja Abraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläisesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut sillä hän oli jo noin satavuotias ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

- Abraham uskoi **Jumalaan, joka luo kuolleesta elävää.**
- Abraham uskoi tähän kahdellakin tavalla:
  - Hän uskoi, että Jumala pystyisi synnyttämään hänen kuolettuneesta ruumiista vielä jälkeläisen.
  - Hän uskoi, että tästä jälkeläisestä voisi vielä syntyä monia kansoja, niin kuin Jumala lupasi.
- Abraham uskoi **ihmeitä tekevään Jumalaan.** Hän uskoi, että Jumala pystyy "nyhjäisemään tyhjistä".
- Abraham uskoi **luotettavaan Jumalaan.**
- Vaikka olosuhteet puhuivat sitä vastaan, hän ei epäillyt lupausta, koska sen antoi Jumala itse. Hän luotti lupajaan enemmän kuin inhimillisiin mahdollisuuksiin.
- Abraham ja Saara olivat molemmat melkein satavuotiaita. Inhimillisesti katsoen "luonnollinen kello" oli lyönyt viimeiset lyöntinsä jo vuosikausia sitten.
- Abraham uskoi **ylösousemuksen Jumalaan** (j.17).

4. AABRAHAM ON ESIKUVA MEILLE!

Rm 4:23-25

Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin, vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.

- Paavalin mukaan mekin pelastumme samankaltaisella uskolla kuin Abraham.
- Meillekin luetaan usko Jumalaan ja Hänen lupaukseensa vanhurskaudeksi.
- Jumala pelastaa kaikkina aikoina samoin perustein.
- Abraham uskoi ylösousemuksen Jumalaan.
- Mekin pelastumme uskomalla Jumalan herättäneen Messiaan kuolleista.
- Abraham pelastui uskomalla ihmeitä tekevään Jumalaan.
- Mekin joudumme uskomaan syntimme anteeksi olosuhteista huolimatta.

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA

- Aabraham tarvitsi yhä uutta lupausta ja uutta sitoutumista tähän lupaukseen. Hän joutui uskomaan tämän useamman kertaan. Esim. lähtö Harranista, lupaus pojasta, Iisakin uhraamisen yhteydessä jne.
- Meikin joudumme yhä uudelleen tämän saman ratkaisun paikalle: AUskonko syntini anteeksi ylösnouseen Kristuksen tähden - tuntui miltä tuntui?@
- Meille opetetaan samoja läksyjä kuin Aabrahamille - uskomaan kokonaan Jumalan armon päälle.
- Sinä saat uskoa syntisi anteeksi. Jumala ei lue niitä Sinulle. Jeesus on kuollut Sinun rikostesi tähden ja noussut ylös kuolleista. Sinä saat uskoa itsesi kokonaan synnittömäksi.

Pelastava usko on luottamista Jumalan lupaukseen, että Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus sovitti meidän syntimme!

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA 6.

Opetussarja Paavalin kirjeestä roomalaisille

KUKA MEITÄ HALLITSEE

JOHDANTO:

- Luvut 1-3: Millä perusteilla ihminen vanhurskautetaan?
- Luku 4: Miten Vanhan liiton ihminen vanhurskautettiin?
- Luku 5: Mitä vanhurskautuksesta seuraa?

I VANHURSKAUTUKSEN SEURAUKSIA

RM 5:1-11

1. SEURAUS - RAUHA JUMALAN KANSSA

Rm 5:1

Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,

- Paavali on edellisissä luvuissa opettanut, että ihminen luetaan vanhurskaaksi yksin armoista ja uskon kautta.
- Muuta tietä Jumalan yhteyteen ei kenelläkään ole, kuin uskon kautta Kristukseen. Kristuksessa olemme Jumalan edessä koetuksen kestäviä, Ava=anhurskaita@, punnituksen kestäviä.
- Ensimmäinen vanhurskautuksen seuraus, jonka Paavali mainitsee, on rauha Jumalan kanssa.
- Sen vastakohta on vihollisuus Jumalan kanssa.
- Rm 5:10 *Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennemmin me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut.*
- Kl 1:21 *Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä paboissa teoissanne, hän nyt on sovittanut.*
- Kaikilla ihmisillä on jumalasuhte.
- Jokainen ihminen on luonnostaan Jumalan vihollinen. Jumalan viha lepää syntiin langenneen jokaisen ihmiskunnan jäsenen päällä.
- Mutta Kristuksen sovitustyöhön uskomalla meillä on mahdollisuus päästä pois Jumalaan vihan alta ja solmia Hänen kanssaan rauha.
- Rauhan ehtona on se, että Jumalan pyhä vanhurskaus tyydytetään, että synti saa rangaistuksensa.
- Jeesus otti päälleen meidän syntimme ja kuoli rangaistukseksi Golgatan ristillä.
- Vrt. Poika ja isä äidin kuolinvuoteen ääressä.
- Vrt. Sotatilassa olevien valtioiden rauhansopimus. Tarvitaan välittäjää, neuvotteluja, allekirjoitusta ja ratifiointia.
- Kristus on meidän välimiehemme Ihmisen ja Jumalan välillä. Kristus teki mahdolliseksi rauhansopimuksen laatimisen. Jumala allekirjoitti sen Poikansa verellä Golgatan kummulla. Me allekirjoitamme sen uskollamme Kristukseen. Tämä sopimus ratifioidaan välittömästi ihmisen uskoessa Jeesukseen. Pyhä henki ratifioi tuo rauhan meidän sisimmässämme.

Rauha Jumalan kanssa
(ulkoinen, obj. tosiasia)

Jumalan rauha
(sisäinen, subj. Kokemus) Fl 4:7

2. SEURAUS - UUSI ASEMA ARMOSSA!

Rm 5:2a

...Jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme...

- Rauha Jumalan kanssa ei ole vain sodattomuutta, vaan täysin uusi asema.
- Sen lisäksi, että uskoon tulleella on rauha Jumalan kanssa, hänellä on uusi armon tila.
- Hänestä on tullut Jumalan lapsi.
- Vrt. Lapsen oikeus kuulua perheeseen. Kiistat ja riidatkaan vanhempien kanssa eivät merkitse sitä, että lapsi ei kuuluisi enää perheeseen. Lapsella on lapsen asema. Vasta kun lapsi kieltää isänsä, hän sulkee itse itsensä perheen ulkopuolelle. Silti vanhemmat tekevät kaikkensa saadakseen lapsensa mielen muuttumaan.
- Vrt. Kompastuminen laivan kannella on eri juttu kuin joutua heitetyksi ulos laivasta. Lankeaminen armoissa on eri juttu kuin langeta armosta.
- Meillä on lepo Kristuksessa.

3. SEURAUS - UUSI ASENNE TULEVAISUUTEEN

Rm 5:2b

...Ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.

- Uskoontulo antaa aivan uuden asenteen tulevaisuutta kohtaan.
- Sen sijaan että pelkäisimme tulevaisuutta, odotamme Jumalan lasten vapautusta ja kirkkautta.
- Vanhurskautus avaa toivon.
- "Kerskaaminen" = iloista, rohkeaa tunnustamista
- "Jumalan kirkkauden toivo" = toivo päästä taivaaseen. 1 Pt 1:3-5 *Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupentensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettyä teitä varten, jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana.*
- Uskoontulo antaa päämäärän päästä taivaaseen. Edessä on parempaa. Tulevaisuus on kokonaan edessäpäin.

4. SEURAUS - UUSI ASENNE AHDISTUKSIIN

Rm 5:3-4

Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa;

- Uskoontulo (vanhurskauttaminen uskon kautta) antaa aivan uuden asenteen kärsimyksiä kohtaan.
- Ahdistus ei enää ole asia, josta pitäisi päästä eroon millä hinnalla hyvänsä.
- Ahdistuksista voi myös kiittää - yleensä vasta jälkeenpäin.
- "Ahdistukset" tässä: Jeesuksen seuraamisesta johtuvat kärsimykset. Mutta käyttäähän Jumala toki kaikkia ahdistuksiamme meidän parhaaksemme.
- Kärsimys ei koskaan ole helppoa. Olisi luonnotonta rakastaa kärsimystä.
- Mikään kärsimys ei ole itsessään "pyhää". Kaikki ihmiset kärsivät.
- Mitä Paavali tarkoittaa sanoessaan "kerskauksena ahdistukset"?
  - Se on sen näkemistä, että Jumala tekee ahdistusten kautta työtään meissä.
  - 1 Pt 1:6-7 *...Että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoo kallisarvoisemmaksi*

kuin katoava kulta, joka kuitenkin tuleessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.

- Ahdistukset ovat Jumalan työkaluja, joiden kautta Jumala kutsuu, hioo meitä ja pitää riippuvaisena itsestään. Niiden kautta Hän voi myös kutsua toisia luokseen.
- **Ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä.** Ahdistuksen keskellä ihminen venyy uskomattoman paljon. Ahdistus venyttää "kipukynnystä".
- **Kärsivällisyys saa aikaan koettelemuksen kestämistä.** Ahdistuksen kautta kasvanut kärsivällisyys auttaa kestämaan yhä suurempia vastoinkäymisiä.
- **Koettelemuksen kestäminen saa aikaan toivoa.** Suurten koetuksen läpikulkeminen rohkaisee luottamaan Jumalan uskollisuuteen vastakin.
- **Sovellutus:**
  - Kristitty voi muistella Jumalan uskollisuutta ahdistusten keskellä.
  - Siitä voi ammentaa voimaa niihin taisteluihin, joilla meitä juuri nyt koetellaan.
  - "Kyllä Jumala sinut tästä läpi vie. Muistatko miten Hän silloinkin sinua auttoi".

5. SEURAUS - UUSI VOIMAVARA ELÄMÄÄN

Rm 5:5

...Mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

- Uskoon tullut on saanut Pyhän Hengen.
- Pyhä Henki auttaa uskovaa vaikeuksien keskelläkin.
- Hän auttaa meitä muistamaan Jumalan rakkauden ja elämään siitä. Hän vakuuttaa meitä Jumalan rakkaudesta ja Avuodattaa@ sitä sydämiimme.
- Erityisen ahdistusten keskellä koemme Pyhän Hengen apua.
- Jumalaa opitaan tuntemaan erityisesti kärsimyksessä.

6. SEURAUS - VARMUUS PELASTUKSESTA

Rm 5:6-10

Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä. Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla. Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme. Paljoa enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta.

Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa enemmän me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut;

- Kristus on jo sovittanut meidän syntimme.
- Emme olleet vielä syntyneetkään, kun syntiemme hinta jo oli maksettu.
- *Kun vielä olimme heikot* kuvaa syntisen ihmisen moraalista heikkoutta, kykemättömyyttä pelastaa itse itsensä.
- *Kristus kuoli oikeaan aikaan* tarkoittanee sitä, että kukaan ei voi sanoa ansainneensa hyvällä elämällään Kristuksen sovitustyötä. Kristus tuli jo ennen kuin olimme ehtineet Aosoittautua@ pelastuksen arvoisiksi.
- Tämän lisäksi sanonta saattaa viitata Jumalan kaikkivaltiaaseen viisauteen, jonka mukaan Jeesuksen ihmiseksi tuleminen osui juuri oikeaan aikaan maailmanhistoriassa.
- *Tuskinpa kukaan käy kuolemaan vanhurskaan edestä.* Paavali tarkoittanee vanhurskaalla ihmisellä

- sellaista, joka pitää lain kirjaimen, joka tekee oikein.
- *Hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.* Hyvällä ihmisellä Paavali tarkoittanee sellaista, joka ei ainoastaan pidä lain kirjainta, vaan menee yli sen. Hänessä on laupeutta, hellyyttä ja rakkautta. Tällaisen ihmisen edestä joku saattaisi uhrautuakin.
  - Mutta että ihan täysin syntisen ihmisen edestä. Eihän kukaan sellaisen takia uhraisi henkeään.
  - Jumalan rakkaus on kuitenkin juuri tällaista. Hän kuoli Kristuksessa meidän jumalattomien ja syntisten edestä. Sen suurempaa rakkautta ei ole olemassakaan. Sen riittävämpää pohjaa meidän pelastuksellemme ei ole olemassakaan.
  - *Paljoa ennemmin...* Jos Jumala rakasti meitä näin paljon ollessamme syntisiä, eikö Hän rakastaisi meitä nyt, kun sovitustyö on jo suoritettu ja olemme ottaneet sen vastaan.
  - Saamme olla varmat Hänen rakkaudesta.
  - Nyt meillä on rauha Jumalan kanssa. Emme ole enää Hänen vihansa alla. Miksi siis epäilisimme Hänen rakkauttaan meitä kohtaan.
  - Jumala antaa armonsa ansiottomalle:
  - ...kun me vielä olimme **heikot**... j.6, ...**jumalattomien** edestä... j.6, ...kun me vielä olimme **syntisiä**... j.8, ...kun me vielä olimme **Jumalan vihollisia**... j.10
  - *Pelastusvarmuus ei ole varmuutta omasta uskosta, vaan varmuutta pelastavasta Jeesuksesta!*

7. SEURAUS - UUSI SUHDE JUMALAAAN

Rm 5:11

...Emmekä ainoastaan sovitettut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen saaneet.

- Jumala ei enää ole Vihollinen, vaan Ystävä.
- Kerskauksenamme Jumala Itse.
- Meillä ei ole ainoastaan uutta asemaa Jumalan lapsena.
- Meillä on aivan uusi suhde. Jumala on meidän Isämme.
- Meillä on uusi Häneen uusi asenne. Iloitsemme ja riemuitsemme - kerskaamme - Hänen ominaan.
- Vanhurskautus uskon kautta Kristuksen on avannut meille:
  - Rauhan Jumalan kanssa.
  - Uuden aseman Jumalan edessä.
  - Uuden asenteen tulevaisuuteen.
  - Uuden asenteen kärsimyksiin.
  - Uuden voiman elämään.
  - Uuden varmuuden pelastuksesta.
  - Uuden suhteen Jumalaan.

II KAKSI HALLITSIJAA

RM 5:12-21

1. HALLITSIJA - SYNTI

Rm 5:12-14

Sentähden, niin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet, sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole; kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet syntiä tehneet

samankaltaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva.

- *Miten synti pääsi ihmiskuntaan?*

- Syntiinlankeemuksen, ensimmäisen ihmisen Aadamin kautta.
- Syntiinlankeemuksen rajuin seuraus oli kuolema. Vaikka Jumala antoi hänelle armonaikaa (vaatimattomat yhdeksisensataa vuotta), Aadam ei saanut elää niin kuin Jumala oli suunnitellut. Yksi Raamatun karuimmista jakeista on 1Ms 5:5: *Niin oli Aadamin koko elinaika yhdeksänsataa kolmekymmentä vuotta; sitten hän kuoli.*
- Mutta ei ainoastaan Aadam, vaan kaikki hänen jälkeläisensä saivat tämän saman osan. Syntiinlangenneen ihmiskunnan jokainen jäsen on syntinen ja tekee syntiä. Siksi hänen on kuoltava, sillä synnin palkka on kuolema.
- Synti Jumalaa kohtaan on majesteettirikos, joka edellyttää majesteettisovitusta. Koska ihminen ei kykenen sovittamaan rikkomustaan millään, häneltä viedään kallein, mitä hänellä on - tämä henkiriepu. Eikä sekään toki riitä sovittamaan hänen syntejään.
- Paavali vielä selventää, että synti ei tullut maailmaan vasta sitten, kun Jumala sanoi: "Älä tee syntiä!" Vaikka vasta laki sanoi, että synnin palkka on kuolema, kuolema oli näyttänyt satonsa jo ennen Mooseksen lakia.

*ADAMIIN KÄTKETTYNÄ
OLET KADOTETTU JA
KUOLLUT!*

2. HALLITSIJA - ARMO

Rm 5:15-17

Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi. Eikä lahjan laita ole, niin kuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi. Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi; sillä niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi.

- *Miten armo pääsi ihmiskuntaan?*

- Jeesuksen Kristuksen kautta.
- Kristus on "toinen Aadam".
- Yhden ihmisen kautta synti pääsi maailmaan.
- Yhden ihmisen kautta armo pääsi maailmaan.
- *Lahja eroaa palkasta kuin yö päivystä.*
- Palkka saadaan ansiosta, lahja ilman ansiota (ansioista huolimatta).
- Aadamin syntiinlankeemuksen palkka ja seuraus on iankaikkinen kuolema ja ero Jumalasta.
- Jumalan armolahja Jeesuksessa on iankaikkinen elämä taivaassa.
- Siinä missä yhden ihmisen - Aadamin - lankeemus aiheutti monien kuoleman, yhden ihmisen - Jeesuksen - vanhurskauden teko aiheuttaa monien vanhurskauttamisen, pelastuksen.
- Aadamin tottelemattomuus aiheutti ihmiskunnan kadotustuomion. Jeesuksen kuuliaisuus Isälle antoi ihmiskunnalle mahdollisuuden pelastua.

- Aadamın tottelemattomuuden ja lankeemuksen palkka oli kuolema.
- Jeesuksen kuuliaisuuden ja vanhurskauden kautta saatu lahja on elämä.
- Aadam toi kuoleman, Kristus toi elämän.
- *Mitä on armo?*
- "Ansaitsematon Rakkaus Minun Osakseni!"

3. KUMPI MEITÄ HALLITSEE

Rm 5:20-21

Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi, että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

- Mooseksen kautta annettu Jumalan laki on kuin kuumemittari, joka näyttää miten pahasti asiat ovat. Se osoittaa sisimpämme todellisen tilan. Meidän sisintämme piinaa paljon pahempi sairaus kuin jokin tulehdus tai syöpä.
- Vrt. Kuume saattaa olla joskus ainoa asia, joka paljastaa, että ruumiissa on tulehdus. Kuumemittari ja kuumeen mittaaminen ei silloin auta (eikä kuumeita voi myöskään syyttää sairaudesta). Se ei paranna tulehdusta vaikka näyttääkin ruumiin kriittisen tilan. Bakteerin ollessa taudin aiheuttaja tarvitaan antibioottia, vaikkapa penisilliiniä. Kova tauti vaatii kovat lääkkeet. "Syntisairauden" - mikä on todellinen kuolemantauti - suhteen ainoa parantava lääke Jumalan armo.
- *Missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi.*
- Ei ole olemassa sellaista syntiä, jota Kristuksen sovitustyö, ei pystyisi puhdistamaan. Mitä suurempi syyllisyys sinulla on, sitä suurempi on Jumalan armo sinua kohtaan.
- Siinä missä synti ja Aadamilta peritty syntisyys johtaa meidät iankaikkiseen kuolemaan, siinä Jumalan armo Kristuksessa johtaa meidät iankaikkiseen elämään.
- Kumpi sinun elämäsi hallitsee: synti vai armo?
  - Huom! Paavali ei sano "laki vai armo".
  - Meidän ongelmamme ei ole laki vaan synti, jonka laki osoittaa.
  - Mikäli synti hallitsee elämäämme, meidän käy huonosti.
  - Mikäli armo hallitsee elämäämme, meidän käy hyvin.

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA 7.

Opetussarja Paavalin kirjeestä roomalaisille

TÄÄLLÄ EI KUOLLEET KUMMITTELE

JOHDANTO:

- Luvut 1-5 käsittelevät synnin rangaistuksesta vapautumista.
- Luvut 6-8 käsittelevät synnin voimasta vapautumista.
- Pyhitys ei ole omaa työtä. Kristus saa sen aikaan - ihmisen omalla luvalla.
- Tämän luvun kolme askelta: **Tieto - Usko - Ojentautuminen.**
  - Tietäkää kuolleenne Kristuksessa.*
  - Pitäkää itsenne kuolleen Kristuksessa.*
  - Antautukaa tottelemaan Kristusta.*

I TIETÄKÄÄ

Rm 6:1-10

1. TEORIASTA KÄYTÄNTÖÖN

Rm 6:1-2

Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?

- Edellisissä jakeissa Paavali on haastanut roomalaisia elämään armon alla.
- Syntiin langenneen ihmiskunnan käsissä kuitenkin kaikki Jumalan lahjat vääntyvät ja likaantuvat. Niinpä apostoli näki vaaraksi sen, että kuulijat käyttäisivät Jumalan armoa lupana tehdä syntiä.
- Jos kerran armo on tullut ylenpalttiseksi siellä, missä synti on tullut suureksi, miksi varoa lainkaan syntiä. Jumalahan kääntää sen armoaan kuitenkin siunaukseksi.
- Tähän Paavali vastaa tomerasti Aei näin@. Jumalan armo meitä kohtaan perustuu kokonaan Jeesuksen sovintokuolemaan. Viidennen luvun jakeessa 8 hän kirjoittaa: *Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.*
- Jeesuksen kuolema on vapauttanut meidät synnistä ja Jumalan vihasta. Uskoessamme Jeesuksen sovintokuolemaan, saamme omistaa Hänen kuolleen puolestamme synnille.
- Jos kerran uskomme Jeesukseen, kuinka vielä eläisimme synnissä.
- Jos uskomme teoriassa Jeesuksen päälle, miksi emme soveltaisi sitä omassa elämässämme käytäntöön.
- **Sovellutus:**
  - Tämä on jälkikristillisen maailman suurin tragedia.
  - Sanotaan uskottavan Kristukseen, mutta käytännössä ei eletä tuon uskon mukaan.
  - Julkeimmillaan se näkyy vaikkapa jonkun umpimaailmallisen ja julkiseksistisen rock-muusikon kiitossanoissa hänen vastaanottaessaan musiikkikanavan vuotuista palkintoa. Hän kiittää ensimmäisenä Jumalaa ja Herraansa, vaikka koko elämä huutaa toista.
  - Mutta tämä ristiriita ei ole kaukana omastakaan sydämeistämme. Salliessamme syntiä

elämässämme joudumme välittömästi ristiriitaan uskomme kanssa.

- Käsitellessään Kristuksessa kuoleamisen ja synnissä elämisen ristiriitaa Paavali käyttää kuvia.

2. KRISTUKSESSA HAUDATTU

Rm 6:3-5

Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa,

- Paavali havainnollistaa Kristuksessa kuoleamisen ja uuden elämän periaatetta. Ensimmäinen kuva liittyy kristilliseen kasteeseen.
- Kristillinen kaste julistaa meille puhtaan elämän välttämättömyyttä.
- Kaste edellyttää sitä, että kastettu uskoo siihen Jeesukseen, jolle hänet on luvattu. Kaste edellyttää, että ihminen elää samanlaisessa puhtaudessa, joka hänelle kasteessa Kristuksessa lahjoitettiin.
- Kaste julistaa meille Kristuksessa kuoleamisen ja ylösnousemisen periaatetta. Kristuksen kuolema ja ylösnousemus on myös kasteen sisältö ja sanoma.
- A Jeesus on kuollut Sinun syntiesi tähden ja noussut ylös. Häneen uskoen myös sinä olet kuollut synneillesi ja saat elää Jeesuksen kautta armahdettuna Jumalan lapsena. @
- Alkuseurakunnassa käytettiin kastetapana upottamista. (Muitakin tapoja tunnettiin.) Kun uskoon tullut upotettiin veteen, hänen vanha elämänsä haudattiin. Hän kuoli sille. Noustessaan vedestä hänen uusi elämänsä Kristuksessa alkoi.
- Tätä Paavali vertasi Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen.
- Apostoli korostaa, että pelkkä kaste suoritettuna tekona ei ole sama, kuin samaistumista Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Tarvitaan uskoa.
- Kyse on prosessista. Vuoden 1932 -käännös puhuu *yhteenkasvamisesta Hänen kuolemaansa*. Vuoden 1992 -käännös *yhtäläinen kuolema on liittänyt meidät yhteen Kristuksen kanssa*. Kreikankielinen alkuteksti: *Jos olemme tulleet yhteenliitetyiksi Hänen kuolemansa kaltaisuuteen...*
- Tulemme liitetyiksi Kristuksen kuolemaan uskon kautta Hänen sovintotyöhönsä.
- Jos olemme kastetut ja uskomme Kristukseen, tulemme osallisiksi myös Hänen ylösnousemuksestaan.

3. KRISTUKSESSA RISTIINNAULITTU

Rm 6:6-10

...Kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä. Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan, tietäen, että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse. Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle.

- Paavali painottaa tässä luvussa Kristuksen kuolemaa (ei kastetta), jonka mekin saamme omistaa omalle kohdallamme, ja joka johtaa puhtaaseen elämään.
- Hän käyttää nyt toista kuvaa, vanhan ihmisen ristiinnaulitsemista.
- *Vanhalla ihmisellämme* apostoli tarkoittaa syntiin taipuvaista luontoamme.
- Jeesus kuoli Golgatan ristillä ja sitten haudattiin.

- Vanha ihmistemme ristiinnaulittiin Kristuksessa. Se kuoli Kristuksessa. Kristuksen
- ylösnousemuksen seurauksena uusi ihminen nousi kuolleista.
- Me elämme tätä uutta elämää jo nyt uskoessamme Jeesukseen.
- MUTTA: Vanha ihminen ei tahdo pysyä ristillä, vaan kipeää alas.
- Oikeusistuimessa, jos syytetty todetaan kuolleeksi, häntä ei enää rangaista. (Vaikka syyte olisi ollut aiheellinen.)
- Kristus tuli syytetyksi meidän puolestamme ja kuoli meidän rangaistuksemme.
- Kuolemalla oli valta Jeesukseen ennen kuolemaa, mutta ei kuoleman jälkeen.
- Jeesus kuoli *kerta kaikkiaan*. Yksi kerta riitti.
- Pyhitys on samaistumista tähän tuomioon.

II PITÄKÄÄ ITSENNE

RM 6:11-14

1. USKO SE OMALLA KOHDALLASI

Rm 6:11

Niin tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

- Tämä on Paavalin sanoman ydin.
- Koska Jeesus on kuollut meidän kuolemamme, meitä ei enää tuomita synneistämme kuolemaan.
- Me saamme (ja meidän tulee) elää puhtaina ja anteeksisaaneina uutta elämää Kristuksessa.
- Sitä julistaa niin kaste kuin ristikin.
- Niin kuin meidät haudattiin kasteessa ja nousimme uuteen elämään, niin kuin vanha luontomme ristiinnaulittiin Kristuksessa ja saamme elää uuden ihmisen mukaan, niin saamme uskoa nytkin syntimme anteeksi Kristuksessa ja elää niin kuin emme olisi syntiä koskaan tehneetkään.
- Vrt. Lasten jekku hautausurakoitsijalle.
- Roomalaiskirjeen kantava idea on selän kääntäminen synnille (minkä näkee) ja sylin avaaminen Jumalan vanhurskaudelle (mitä ei vielä näe).
- Usko on ojentautumista sen mukaan, mitä tapahtui Golgatalla, näkyi siitä todisteita omassa elämässä tai ei.
- Me saamme uskoa todeksi sen, minkä tiedämme olevan totta.

III ANTAUTUKAA TOTTELEMAAN

RM 6:12-23

1. PARANNUKSEN TIELLE

Rm 6:12-16

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaisat sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla. Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se! Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te

tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?

- Käytännön johtopäätös kaikesta edellä olevasta on elää armossa ja puhtaudessa.
- *Älköön siis synti hallitko.* Synti on diktaattori ja tyranni, joka orjuuttaa ihmisen. Se valtaa yhä enemmän alaa elämässä.
- *Älä ole kuuliasinen synnin himolle.* Kukaan ei tee tahtomattaan syntiä. Synti houkuttelee kuuliaisuuteen.
- Mitä apostoli tarkoittaa *jäsenillä?* Jäsenet edustanevat tässä ihmisen ruumista, hänen tekemisiään ja elämäänsä.
- Voimme Paavalin mukaan valita, annammeko jäsenemme vääryyden välineiksi (*aseiksi*) synnille, vai vanhurskauden välineiksi Jumalalle. Voimme valita, ketä palvelemme, itseämme ja syntiä vai Jumalaa ja toisia.
- Tämä valinta on uskovalle mahdollista, koska hän on tullut kuolleesta eläväksi (Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta). Ilman vanhurskautusta tällainen valinta ei olisi mahdollista.
- Armon alla olemisen tuntomerkki ei ole synnissä eläminen, vaan Jumalan tahdossa eläminen.
- Jakeessa 14 Paavali toistaa jälleen sanomansa ytimen. Synnin ei pidä hyppyyttää ja vallita meitä.
- Se, mikä minua hyppyyttää, sen palvelija minä olen. Mikäli synti meitä hyppyyttää, olemme kadotukseen johtavalla tiellä.
- Mikäli Jumala meitä johdattaa, olemme matkalla taivaaseen.
- Huom! Antautuminen ei ole hetkellistä tekemistä, vaan jatkuvaa suuntautumista.
- **Sovellutus:**
  - Kokemuksemme puhuvat sen puolesta, että itsemme antaminen Jumalalle ei ole meille luontaista.
  - Uskovanakin olemme kiusattuja antautumaan synnin kuuliaisuuteen.
  - Siksi tarvitsemme jatkuvasti Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen evankeliumia.

2. ANNA JÄSENESI JUMALALLE

Rm 6:17-22

Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi! Minä puhun ihmisten tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niin kuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen. Sillä kun olitte synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta. Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema. Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä.

- Uskon kautta Kristukseen kastettu ja Kristuksessa ristiinnaulittu ihminen on vapautettu vanhurskauden palvelijaksi.
- Yhtä palavasti kuin aiemmin palvelimme syntiä, yhtä palavasti meidän tulisi nyt palvella Kristusta.
- Kun aiemmin annoimme aikamme ja mielenkiintomme synnille ja itsellemme, meidän tulisi Jeesuksen omina antaa aikamme Hänelle ja toisille.
- **Sovellutus:**
  - Jos aiemmin soitimme omaksi kunniaksemme ja maailman ehdoilla, tulisi meidän nyt soittaa Jumalan kunniaksi Hänen ehdoillaan.
  - Jos aiemmin rakensimme omaa valtakuntaamme, tulisi meidän nyt rakentaa Hänen valtakuntaansa.
  - Jos aiemmin halusimme olla palveltavia, tulisi meidän nyt palvella jne.
  - Kaikki on lahjaa Jumalalta. Niin "luonnonlahjat", "kutsumuslahjat" kuin "ihmelahjatkin".

- Anna Jumalan puhdistaa lahjasi, "jäsenesi" ja ottaa ne Hänen palvelukseensa.
- Ennen olimme "vanhurskaudesta vapaita", nyt "synnistä vapaita" Kristuksessa.

3. SYNNIN PALKKA VAI JUMALAN LAHJA

Rm 6:23

Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

- Lopuksi Paavali vielä kokoaa yhteen tärkeimmän ja varjelee ajautumasta takaisin omien tekojen ja lain orjuuteen.
- Itsensä antamisella synnille ansaitsee kuoleman ja kadotuksen.
- Mutta itsensä antamisella Jumalalle ei voi ansaita taivasta. Se annetaan vain armosta ja lahjana.
- Armoa ei voi ansaita, sen saa vain lahjaksi.
- Armoa ei voi ostaa, sen voi vain ottaa vastaan.
- Armoa ei voi maksaa takaisin, sen voi vain laittaa kiertämään.
- Siksi, antakaa itsenne ja jäsenenne Jumalalle.

ELÄMÄLLE KALLIOPOHJA 8.
Opetussarja Paavalin kirjeestä roomalaisille

KRISTITYN IDENTITEETTIKRIISI

JOHDANTO:

- Luvuissa 6-8 Paavali käsittelee pyhitystä, vanhurskasta elämää.
- Kuudennessa luvussa hän opetti sen olevan Jumalan tahto.
- Seitsemännessä luvussa hän puhuu siitä, miten vaikeaa pyhitys on käytännössä.
- Kahdeksannessa luvussa apostoli osoittaa, miten se on mahdollista.
- Mistä uskonelämän vaiheesta Paavali tässä opettaa?
- Jumalattoman elämästä?
- Etsikkoajassa olevan ihmisen elämästä? Alkupuolella lukua kyllä (7-13).
- Uskovan ihmisen elämästä? Loppupuolella lukua kyllä (14-25).
- Miten suhtaudumme kristittyinä Jumalan lakiin?
  - **Lakihenkisyys/Lainalaisuus:**
    - Yritämme kelvata Jumalalle mahdollisimman täydellisen lain noudattamisen kautta.
  - **Antinomismi:**
    - Hylkäämme lain kokonaan.
    - Syyttämme lakia hengellisistä ongelmistamme.
  - **Laista iloitseva kristitty:**
    - Tiedämme, ettemme pelastu lain noudattamisella.
    - Uskomme Kristuksessa anteeksi lainrikkomisemme.
    - Iloitsemme laista, koska se ilmaisee Jumalan tahdon.
    - Haluamme elää sen mukaan.

I USKOVA JA LAKI

RM 7:1-6

1. PERIAATE - KUOLLUT ON LAISTA VAPAA

Rm 7:1

Vai ettekö tiedä, veljet minä puhun lain tunteville että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää?

- Paavali on edellä puhunut kasteen kautta kuolemisen ja ristiinnaulituksen tulemisesta yhdessä Kristuksen kanssa. Jeesuksen ylösnousemisen kautta olemme saaneet uuden elämän. (Rm 6:7 *...sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.*)
- Olemme Kristuksessa kuolleet synnille ja siten vapaat sen kirouksesta.
- Mutta entä suhteemme Mooseksen kautta annettuun Jumalan lakiin? Sitooko se kristittyä?
- Apostoli aloittaa asian käsittelyn jälleen vertauskuvalla, tällä kertaa oikeuden maailmasta.
- Kuollutta ihmistä ei voi enää syyttää oikeuden edessä. Hän on vapaa lain vaatimasta rangaistuksesta. Tämä oli sääntö niin juutalaisessa kuin roomalaisessakin oikeuskäytännössä.

- Kaikki tämän kirjeen kuulijat ja lukijat tunsivat tämän periaatteen.
- Laki on säädetty eläviä, ei kuolleita varten.

2. ESIMERKKI - AVIOLIITON SITOVUUS

Rm 7:2-3

Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista. Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.

- Yksi kaikkien tuntemista sovellutuksista Alaki on eläviä varten@ -periaatteelle oli avioliittolaki.
- Avioliiton keskenään solmineet mies ja nainen olivat sidottuja toisiinsa niin kauan, kuin elivät. Laki suojusti heidän keskinäistä suhdettaan. Kukaan ei saanut tulla heidän väliinsä erottamaan heitä toisistaan.
- Mikäli jompikumpi aviopuolisoista antautui avioliiton kaltaiseen yhteyteen jonkun toisen kuin puolisonsa kanssa, hän syyllistyi aviorikokseen.
- Mutta jos jompikumpi kuoli, avioliitto ei ollut enää voimassa.
- Silloin aviokumppanikin oli vapaa tuosta liitosta ja saattoi, niin halutessaan, solmia uuden liiton jonkun toisen kanssa.
- **Sovellutus:**
  - Tämä on yksi selvimpiä Uuden testamentin opetuksia avioliiton sitovuudesta.
  - Se meidän aikamme ihmisille myös yksi kaikkein vaikeimpia Raamatun paikkoja hyväksyttäväksi.
  - Jumalan edessä avioliitto on voimassa niin kauan kuin molemmat aviopuolisot elävät.
  - Tämä kohta käytännössä kieltää kristityltä uudelleen avioitumisen niin kauan, kuin aviopuoliso on elossa.
- On enemmän kuin mielenkiintoista, että Paavali "laittaa" esimerkissään miehen kuolemaan ja vaimon avioitumaan uudelleen.
- Tämän voi nähdä esimerkkinä apostolin radikaalisuudesta maailmassa, jossa näissä kysymyksissä yleensä vain miehellä ajateltiin olevan oikeuksia ja naisella ainoastaan velvollisuuksia.
- Toisaalta asiaan lienee vaikuttanut myös vertauskuvan soveltamiseen liittyvät valinnat.

3. SOVELLUTUS - NAIMISIIN KRISTUKSEN KANSSA

Rm 7:4-6

Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle. Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle, mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

- Olemme luonnostamme "naimisissa" lain kanssa, synnin tähden.
- Jos jompikumpi, sinä tai laki kuolette, olette irti toisistanne.
- Kristus otti meidän paikkamme ja kuoli meidän kuolemamme.
- Kristuksessa kuolimme lakiliitolle. Laki ei enää sido meitä syyllisyyden ja kuoleman orjuuteen, sillä Jeesus sovitti kaikki syntimme.
- Olemme vapaat menemään "uusiin naimisiin" Kristuksen kanssa, joka herätettiin kuolleista.
- Kristus on luvannut rakastaa meitä myötä- ja vastoinkäymisissä.

- *Että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.* Tässä Paavalilla on mahdollisesti mielessään kuva lapsista avioliiton hedelmästä.
- Vanhassa avioliitossa lain kanssa (*liban vallassa*) kannoimme lapsia kuolemalle.
- Uudessa avioliitossa Kristuksen kanssa kannamme "lapsia", hedelmää Jumalalle.
- Lihan vallassa ihminen ei synnytä Pyhän Hengen tuottamaa hedelmää: rakkautta, lempeyttä, pitkämielisyyttä jne., vaan itsekkyyttä, kateutta, katkeruutta ja vihaa jne.
- Vain laista vapautettu kristitty voi kantaa hedelmää Jumalalle, sillä laki ei saa aikaan yhtään todellista hyvää tekoa, sellaista, jota Jumala voisi pitää täydellisenä ja hyvänä. "Ei ketään ihmistä vanhurskauteta hänen edessään lain teoista" (Rm 3.20). Lain teot ovat "kuolleita tekoja" (Hb 6:1)
- *Synnin himot, jotka laki herättää...* Laki on kuin nalkuttava aviopuoliso. Se saa aikaan juuri sellaista käyttäytymistä, josta se nalkuttaa. Mitä enemmän laki nuhtelee ja varoittaa jostakin synnistä, sitä enemmän ihmisen tekee mieli tehdä juuri sitä.
- *Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa...* Apostoli vertaa lain alaista elämää kirjaimen tilassa elämiseen ja armon alaista elämää Hengen tilassa elämiseen.
- Uudessa "avioliitossa" Kristuksen kanssa on toisenlainen siippa kuin vanhassa:
  - Kristus ei nalkuta.
  - Kristus on totuudellinen.
  - Kristuksen rakkaus saa aikaan luottamusta ja halua palvella Jumalaa.

II LAKI JA SYNTI

RM 7:7-13

1. LAKI PALJASTAA SYNNIN!

Rm 7:7-8

Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse". Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut.

- Paavali kuvittelee jälleen seurakuntalaisten ajatuksiin nousevan hämmennystä. Jos kerran laki on näin huono kumppani, niin onko laki syntiä?
- Tämän ajatuksen apostoli tyrmää ykskantaan.
- Laki on väline. Sen kautta tulee synnin tunto. Se saa ihmisen tietoiseksi synnistä.
- Jakeissa 7-13 käytetään mennyttä aikamuotoa. Paavali kuvaa kokemusta, joka ihmisellä on, ennen kun hän alkaa uskoa Jeesukseen. Ennen muuta hän kuvaa ihmisen 'heräämistä', 'väärän varmuuden' murenemistä.
- Vrt. 1: Laki on kuin taskulamppu, joka valaisee pimeää kellaria. Sen valossa näkee vähän kerrallaan, miten surkeassa sotkussa alakerta on.
- Vrt. 2: Laki on kuin koivun siitepöly. Se paljastaa allergian.
- Ihminen ei tunne syntiään, ellei laki saa sitä Aheräämään@.
- Ihminen reagoi syntisyytensä tähden lakiin luonnostaan juuri päinvastoin kuin laki vaatii.
- *Ilman lakia on synti kuollut...* on vertauskuvallinen ilmaus siitä, että ihminen ei ole tietoinen synnistään. Synti ei kuitenkaan lakkaa olemasta todellisuutta, vaikka siitä ei olekaan tietoinen. Sen perusteella ihminen tuomitaan, ymmärsi hän syntisyyttään tai ei.
- Vrt. 3: Nukkuva karhu talviunillaan, jonka metsästäjä löytää, herättää.

2. LAKI TUOMITSEE SYNNIN

Rm 7:8b-11

...Sillä ilman lakia on synti kuollut. Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi, ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi. Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta.

- Laki ilmaisee Jumalan tahdon. Sen tarkoitus on pitää yllä Jumalan tahdon mukaista elämää.
- Synnin tähden laki ei saa meissä kuitenkaan aikaan elämää vaan kuolemaa.
- Laki osoittaa meidän olevan luonnollisessa tilassamme kuolleita Jumalalle synnin tähden.
- Vrt. Herätettyään karhun metsästäjä ampuu sen.
- Ongelma ei ole laissa vaan synnissä, joka petti meidät. Synti lupaa hyvää, mutta tuo kärsimyksen.
- Synnillä apostoli ei tarkoita tässä vain jotakin yksityistä lankeemusta tai harha-askelta, vaan synnin voimaa ihmisessä (määrätty artikkeli).
- Tyylikeinona Paavali personoi synnin ja lain ja tekee niistä ikään kuin henkilöitä - saadakseen viestinsä paremmin perille.

3. LAKI ON KUITTENKIN HYVÄ

Rm 7:12-13

Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä. Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylenmäärin synnilliseksi käskysanan kautta.

- Laki itsessään on hyvä, sillä se ilmaisee Pyhän Jumalan hyvän tahdon.
- Laista saa kiittää. Raamatussa kiitetään paljon Jumalan laista.
- Mutta yhtä vähän kuin koivua tai pujoa voidaan syyttää ihmisten keväisistä yliherkkyyksistä, yhtä vähän ihmiskunnan ongelmat johtuvat Jumalan laista.
- Laki on asetettu Jumalan palvelijaksi paljastamaan synnin kauheus.
- Jos syytämme lakia ongelmistamme, olemme kuin lapsia, joka syyttävät kuumemittaria siitä, että ruumis on sairas eikä päästäkään Linnanmäelle.
- **Sovellutus:**
-
- Esimerkiksi sensuuri tai kireä alkoholipolitiikka eivät ole löysän moraalin tai riistäytyneen alkoholismin synnä - vaan ihmisen sisimmässä asuva synti.
- Säännöksiä löysentämällä ei poisteta itse ongelmaa. Päinvastoin se riistäytyy kokonaan käsistä, ellei mikään pidätä.
- Mutta ainoa todellinen apu syntiin ja syyllisyyteen on vain Kristuksen veri ja anteeksiantamus.
- Ainoa todellinen apu kansamme henkiseen ja moraaliseen tilaan on hengellinen herätys.
- Sen sijaan, että poistamme esteitä synnillisiltä vaikutteilta, meidän tulisi kiristää lakia - jotta ihmiset ymmärtäisivät tekevänsä väärin. Laki osoittaa todeksi synnin myös yhteiskunnallisella tasolla.
- Mutta ennen kaikkea kristillisessä julistuksessa tarvitsemme yhä enemmän lakia - jotta synnintunto heräisi, "karhu" kuolisi ja uusi ihminen syntyisi.

III USKOVA JA SYNTI

RM 7:14-25

1. TAHDON TOISTA JA TEEN TOISTA

Rm 7:14-16,19

Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen. Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen. Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä. Sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.

- Uskovakin on lihallinen, syntinen. Syntiin langenneen ihmiskunnan jäsenenä hänetkin myytiin synnin alaisuuteen kerran paratiisissa.
- Kristityllä on jatkuva sisäinen kriisi. Meissä on kaksi luontoa. Uusi ja vanha.
- Vanhurskautettuina, uudestisyntyneinä ihmisinä tahdomme vilpittömästi noudattaa Jumalan tahtoa, mutta kohtaamme synnin, joka edelleen asuu turmeltuneessa luonnossamme. Jeesus asuu meissä uskon kautta (Ef.3:17 ... ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne), samoin Pyhä Henki. (Rooma.8:9,11,14,16 *Mutta te ette ole liban vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa. 11. Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväsittekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu. 14. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. 16. Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.*)
- Mutta niin asuu myös vanha luonto, 'liha'. (Gl 5:17-21 *Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki libaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla. Mutta liban teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irštaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, labkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.*)
- Me rakastamme luonnostamme syntiä, mutta Pyhä Henki meissä rakastaa Jumalaa.
- Uskovalla jatkuva taistelu sisimmässä. Ajoittain se tuntuu enemmän, toisinaan vähemmän. Vrt. Kaksi koiraa taistelee kristitynkin sisimmässä.
- Huomaamme rakastavamme sitä mitä vihaamme ja vihaavamme sitä mitä rakastamme.
- Tämä asenne jo osoittaa Paavalin mukaan sen, että ongelmamme ei ole Jumalan laki ja vaatimus vaan meissä asuva synti.

2. SYNTI ASUU MINUSSA

Rm 7:17-18,20

Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu. Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu.

- Paavalin omakuva: Minussa ei asu mitään hyvää!
- Tahto on hyvään, mutta voimaa ei.
- Minussa asuva synti on syyllinen, minun luvallani.
- Huom! Synti ei saa meissä tilaa vasten tahtoamme. "Aatu" antaisi sille aina tilaa. Siksi emme voi

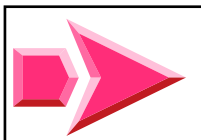
pestä käsiämme omasta syyllisyydestämme sanoen: “Enhän minä mutta kun tuo synti...”.

3. LAKI ON HYVÄ, SYNTI ON PAHA

Rm 7:21-23

Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni; sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyin Jumalan lakiin, mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.

- Paavali iloitsi laista. Hän näki siinä Jumalan hyvän tahdon. Hän sanoi “aamenensa” kaikelle mitä Jumala esim. käskyissään opettaa.
- Mutta mitä enemmän hän yritti elää Jumalan tahdon mukaan, sitä mahdottomammaksi tie kävi.
- Paha riippuu ihmisessä kiinni. Paavali huomasi tahtovansa edelleen paha.
- Sisällisellä ihmisellä Paavali tarkoittanee hengellistä ihmistä, Pyhän Hengen ohjaamaa tahtoelämää, “minun mieleni lakia”. Sillä on jatkuva sota toisen lainalaisuuden kanssa, jäsenissään vaikuttavan synnillisen taipumuksen kanssa.
- **Sovellutus:**
  - Jokainen kristitty on tässä sodassa.
  - Jotkut ratkaisevat tämän ongelman heittämällä lain pois.
  - Toiset kieltävät synnin olemassaolon selittäen sen vaikkapa heikkoudeksi, rikkinaisuudeksi tai vammaisuudeksi.
  - Mutta terveeseen kristillisyyteen kuuluu tämä jännite.

4. MISTÄ APU

Rm 7:24-25

Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia.

- Apostoli Paavali parahtaa ääneen jokaisen uskovan ihmisen sisäisen huudon.
- Vaikka kuinka yrittää taistella “verillekin asti” syntiä vastaan, kristitty huomaa jäävänsä toiseksi synnin hirmuvaltaa vastaan.
- Millään omalla tahdon voimalla tätä sotaa ei voiteta.
- Jokainen ihminen joutuu huutamaan apua oman syntisyytensä keskellä.
- Kuka pelastaa minut viheliäisen ihmisen.
- Huom. On välttämätöntä, että huomaamme olevamme viheliäisiä. Niin kauan kuin olemme joten kuten kehityskelpoisia kristittyjä, jääme omien voimiemme varaan miekkailemaan synnin kanssa. Mutta kun tunnustamme viheliäisyytemme, saamme avun syntisyytemme keskelle.
- Kiitos Jumalalle, Jeesus on vastaus! Kiitos Jumalalle, Jeesus pelastaa minut viheliäisyydestäni! Hänen verensä tähden saan kaikki syntini anteeksi.
- Niinpä siis taistelu on päättynyt. Niinkö?
- Ei, vaan taistelu jatkuu, mutta ei omassa voimassa, vaan turvautuen kaiken aikaa Jeesuksen sovitusyöhön - pysyttelemällä koko ajan Hänen haavoissaan.
- Käytännössä se on sitä, että tunnustamme olevamme syntisiä ja tekevämmekin syntiä - syntisen

- ihmiskunnan jäsenen on mahdotonta erottaa synty täydellisesti pois itsestään.
- Mutta samanaikaisesti elämme Kristuksen sovitustyön läpi, hengitämme sen läpi, ajattelemme sen läpi, puhumme sen läpi... jne. Eläessämme Kristuksen läpi unohdamme syntisyytemme oikealla tavalla, jolloin se ei enää hallitse meidän jokapäiväistä olemistamme.
  - Saamme elää armon sateen alla - kaiken aikaa.